

ИДЕЈА

ЛИСТ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ

ЈАНУАР 2015.

• Дан Светог Саве

• II награда за најуспешнији школски лист у Србији

• Пут ка Еко-школи

• Дописивање са вршњацима из Америке

• Настава усмерена на ученика - нови оглед у нашој школи

• Примена ИКТ у настави

• Семинари и обуке

• Викимедија у музеју

• ЕККО - еко кампања креативне омладине

• Пешачење, планинарење и спелеологија

• Hour of Code

• Први школски „ДАБАР“

• Најлепши литерарни радови

• Спортски септембар

• Наградни излет до Сокобање

• Европски дан језика

**Диплома Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије,
Друштва за српски језик и књижевност Србије и Задужбине
Милоша Црњанског за нашу „Идеју”**

Друга награда за најуспешнији школски лист у Србији

Пред свој десети рођендан, и јубиларни 20. број, који ће прославити 27. јануара, наш школски лист „Идеја” награђен је престижном другом наградом на конкурс за најбоље основношколске и средњошколске листове и часописе у организацији Друштва за српски језик и књижевност Србије и часописа „Свет речи” и Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Најбољим школским редакцијама дипломе и награде у књигама свечано су додељене у оквиру 56. Републичког зимског семинара за наставнике и професоре српског језика и књижевности, у Сали хероја Филолошког факултета у Београду, 15. јануара 2015. године. Додели награде присуствовала сам заједно са колегама Бојаном Ристићем и Јеленом Милошевић Петровић.

Иако наш лист излази у континуитету већ десет година, први пут смо учествовали на такмичењу за најбоље школске листове и часописе, и на наше велико задовољство десетогодишње постојање листа крунисано је овом значајном наградом.

Уз награђени јунски број „Идеје” из школске 2013/2014. године послали смо и прошлогодишњи јануарски број и пропратно писмо у коме сам укратко описала почетке и развојни пут „Идеје”. Делове писма наводим у наставку:

Школски лист „Идеја” је лист ученика и наставника Техничке школе из Књажевца. Први број је изашао јануара 2005. године, од када у континуитету излази два пута годишње, јануара – поводом Дана Светог Саве и јуна – поводом Дана школе. Постоји и електронско издање нашег листа које можете погледати на блогу школе: tehnickaskolaknjazevac.wordpress.com.

Зашто баш назив „Идеја”?

Заједно са ученицима дошли смо до закључка да све почиње од добре идеје, као што је била и идеја ученика – чланова новинарске секције и неколико наставника ентузијаста да зидне новине које смо правили могу да прерасту у школски лист. Тако је и било, а име се само наметнуло.

Лист осликава живот ученика у школи али и изван ње, као и настојања наставника да им кроз савремену наставу пруже што квалитетније образовање. Уређују га ученици у оквиру новинарске секције, заједно са својим наставницима српског језика као одговорним уредницима.

Први број је изашао само као лист ученика, али већ са другим бројем прерастао је у лист ученика и наставника. До тога да и наставници сарађују са новинарском секцијом и пишу за школски лист дошло је спонтано, а из жеље да се школски живот прикаже из свих углова – из перспективе ученика, али и наставника.

У листу објављујемо успехе ученика и наставника, литерарне радове, говоримо о стручним екскурзијама ученика, о радионицама, о бројним наставним и ваннаставним актив-

ностима, о музици и спорту, о необичним хобијима ученика и наставника, као и о путовањима, чиме тематски излазимо из оквира школског, а из жеље да са ученицима и колегама поделимо импресивну чаролију далеких предела.

Израда листа нашим ученицима и наставницима представља задовољство, а лист углавном наилази на позитивне реакције читалаца, како у окружењу, тако и широм Србије.

Комисија Друштва за српски језик и књижевност радила је у саставу: Босилка Милић (председник Комисије), мр Злата Златановић, доц. др Весна Ломпар, проф. др Зорица Несторовић, проф. др Вељко Брборић, проф. др Бошко Сувајдић. У тексту образложења Комисије, који је заједно са резултатима конкурса објављен у информатору са 56. Републичког зимског семинара и у часопису „Свет речи” бр. 39-40, осликава се квалитет награђених листова и часописа, а део овог текста, преузетог из наведених извора, наводимо у наставку.

*Драгана Цвејић Вукић,
наставник српског језика*

НАГРАЂЕНИ НАЈБОЉИ ОСНОВНОШКОЛСКИ И СРЕДЊОШКОЛСКИ ЛИСТОВИ И ЧАСОПИСИ ОБЈАВЉЕНИ У ШКОЛСКОЈ 2013/2014. ГОДИНИ

Од тренутка када је уведено па све до данас, такмичење за најбоље основношколске и средњошколске часописе и листове изнова је потврђивало иницијалну потребу за својим профилисањем. Жири Друштва за српски језик и књижевност Србије који је из године у годину одлучивао о наградама, сусретао се са константним повећањем броја пристиглих часописа и листова на конкурс, као и са непрестаним богаћењем како садржаја школске периодике, тако и њених графичких и техничких могућности. О томе недвосмислено говоре подаци са последњег такмичења на које је пристигао 61 наслов и то 34 часописа и листова из основне школе, односно 27 часописа и листова из средње школе. Међу њима су и часописи који поред штампане

имају и своју електронску варијанту, они који су већ награђивани, они који су нам се представили први пут без обзира на дужину излагања, они који дуже излазе, али и они који су тек на својим почецима.

...

Неке од наведених слабости појављују се и у средњо-школским часописима и листовима као што су: непрофилисаност часописне структуре; проблем ауторства - професори су аутори већег броја прилога, многи радови нису потписани, често су прилози објављени у часопису у великом броју преузети са интернета, без критичког односа према ономе што се објављује; условљеност наставом јер многи радови долазе

директно из наставног процеса а не као производ настао у раду на секцијама или другим облицима ваннаставних активности... С друге стране као обележја квалитета средњошколских листова и часописа можемо издвојити да су многи садржајно богати, да постоје различите рубрике међу којима и оне са изузетно озбиљном тематиком али и са забавним садржајима, да се на основу објављених прилога у часописима може видети као „дише” школа чији је он представник. Посебно се својим квалитетом истичу часописи и листови средњих стручних школа који су занимљиви јер потпуно одражавају специфичност рада школа одређених стручних усмерења.

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА ЗА НАЈУСПЕШНИЈЕ ЛИСТОВЕ И ЧАСОПИСЕ

СРЕДЊА ШКОЛА

ПРВО МЕСТО:

1. „МИ”, Гимназија Лесковац
2. „МЛАДИ ФИЛОЛОГ”, Филолошка гимназија, Београд
3. „ГИМНАЗИЈАЛАЦ”, Ваљевска гимназија, Ваљево

ДРУГО МЕСТО:

1. „MEDICUS”, Медицинска школа „Др Андра Јовановић”, Шабац
2. „ГИМНАЗИОН”, Гимназија Чачак
3. „СПЕКТАР”, Хемијско-технолошка школа „Божидар Ћорђевић Кукар”, Лесковац
4. „ИДЕЈА”, Техничка школа Књажевац

ТРЕЋЕ МЕСТО:

1. „ЕКОНОМАЦ + ПЛУС”, Економско-трговинска школа, Краљево
2. „ИСИДОРА”, Гимназија „Исидора Секулић”, Нови Сад
3. „ЕКОЛОШКИ ГЛАС”, Средња школа за економију, право и администрацију, Београд
4. „ГРОГИ”, Гимназија „Светозар Марковић”, Ниш
5. „ЗЛАТНИ ПРЕСЕК”, Школа за дизајн, Београд

СПЕЦИЈАЛНА НАГРАДА:

- „ДРВО ЖИВОТА”, Медицинска школа „7. април”, Нови Сад

Пут ка Еко-школи

Средином маја месеца 2014. године, општина Књажевац је, на основу Програма коришћења средстава буџетског фонда за заштиту и унапређење животне средине, расписала конкурс за суфинансирање пројеката у области заштите и унапређења животне средине, намењен образовним установама наше општине.

По условима конкурса, суфинансирани су пројекти који могу допринети унапређењу стања у области заштите животне средине, односно пројекти чији је циљ:

- популаризација, подстицање и јачање свести о значају заштите животне средине;
- спровођење краткорочних активности усмерених ка решавању конкретног проблема, у области заштите животне средине на локацији школе или територије општине Књажевац.

Вест о конкурс обрадовала нас је, јер је то била шанса да се обезбеде потребна средства и реализује

идејни пројекат уређења дела школског дворишта испред нове зграде школе. У кратком року, пројектни тим наше школе је, кроз праву олују идеја, осмислио предлог пројекта, чија је циљ био не само уређење школског простора по идеји ученика, него и унапређење знања ученика и запослених о значају заштите животне средине и одрживог развоја, и њихово мотивисање за учешће у разноврсним еколошким акцијама.

У току припреме пројекта наишли смо на занимљиве информације о међународном програму „Еко-школа”, који се спроводи у више од педесет земаља света, а у Србији је подржан од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Сам програм нам се веома допао, па је зато наш пројекат, симболично, и назван „Пут ка Еко-школи”. О идејама да се у наредној школској години пријавимо за учешће у програму, као и о самом програму

„Еко-школа”, информисали смо колектив, кроз својеврсне претпројектне активности.

У пројекту „Пут ка Еко-школи” издвајају се три целине:

- Едукативни камп у Равни,
- Еко-врт у школи и
- Завршни догађај.

Треба истаћи и да је пројекат у складу са Стратегијом одрживог развоја општине Књажевац, јер се међу основним индикаторима одрживости налазе и: квалитет вода, општински отпад по врсти одлагања, рециклирани отпад и слично. Такође, овај пројекат је у складу и са Акционим планом за развој туризма у периоду 2011-2016. године, који предвиђа образовање из области екологије и организовање еколошких активности (ради подизања нивоа еколошке свести), а планира и креирање туристичког производа који садржи боравак и активности у руралном подручју.

Едукативни камп у Равни

Прве активности у оквиру нашег пројекта одвијале су се у Равни где је три дана боравило двадесеторо ученика у пратњи наставника. У простору Архео-етно парка и у околини места одржавале су се радионице и

предавања са следећом тематиком:

- отпад и поступање са отпадом,
- употреба енергије и енергетска ефикасност,
- вода,
- израде производа од 3П амбалаже,
- писање предлога пројеката,

- еко-кодекс.

У кампу у Равни учествовале су наставнице Биљана Гојковић, Марија Цветковић и Сања Маркулин, а ученике су посетили и наставници Јелена Радисављевић и Бојан Ристић.

Еко-врт у школи

Идеја о еко-врту у нашој школи родила се марта 2014. године, када су ученици одељења IV₁ – архитектонски техничар-оглед добили задатак да ураде идејно решење дела школског дворишта испред нове зграде наше школе.

На часовима пејзажне архитектуре ученици су са својим наставником Миланом Вукићем урадили идејна

Милутина Стојановића.

На основу изабраног и одобреним средствима прилагођеног решења, припремљен је грађевински део пројекта.

На амбијенталном уређењу школског дворишта се радило у периоду септембар-децембар 2014. г. На овом послу највише су били ангажовани ученици одељења III₇, под руковод-

Други део радова, у коме су учествовали запослени на помоћно-техничким пословима у школи, било је озелењавање и опремање овог простора. Посађено је разноврсно дрвеће, украсно зеленило и цвеће, постављене су пластичне канте за отпад, као и првих неколико клупа. На улазу у еко-врт постављена је огласна табла, намењена инфор-

решења, а затим је комисија састављена од наставника стручних предмета грађевинске струке одабрала седам најбољих. Најбољи радови су у току маја месеца постављени на званичну страну Техничке школе и почело је гласање за најбоље решење.

Након две недеље гласања изабрано је победничко решење и то решење

ством наставника Горана Поповића и Једрена Тошића. Они су учествовали у откопу површинског слоја земље и њеном превозу, као и у превозу и разастирању шљунка и камене ризле у врту. Осим ових, грађевински радови овог дела пројекта подразумевали су и набавку и уградњу сивих бетонских ивичњака.

мацијама о будућим еколошким активностима у школи.

Све наведено представља само почетак уређења нашег еко-врта, којим смо оживели запуштени простор у делу школског дворишта, а уз то подigli еколошку свест ученика и запослених и привукли пажњу јавности.

Завршни догађај

Простор нашег еко-врта искористили смо за спровођење завршних активности у оквиру пројекта „Пут ка Еко-школи”.

Завршни догађај је протекао у духу новогодишњих празника, јер су ученици најпре окитили стабло бора украсима које су сами и направили. Према предвиђеној сатници, 25. децембра 2014. године, у 15:00 часова су се сви ученици и наставници окупили у еко-врту, поред нове табле на којој је истакнут текст нашег еко-кодекса (са којим смо том приликом јасно и гласно упознали и све присутне). Том приликом сам у име наше школе и пројектног тима поздравила све присутне и укратко представила наш пројекат, истичући да нам је посебно драго што су се тога дана нашем позиву одавали госпођа Ластица Миливојевић, испред локалне самоуправе, колеге из основних школа, ученици Књажевачке гимназије, као и представници медија.

Простор наше библиотеке смо искористили за одржавање другог дела програма. Ту смо приредили малу изложбу. На паноима су се нашли сви радови из Равне, односно текстови предлога пројеката, бројне фотографије, илустрације и др. У наставку смо детаљно представили сва три дела нашег пројекта. О претпројектним активностима, грађевинским радовима и пословима у

вези са опремањем и озелењавањем простора говорио је колега Милан Вукић, наставник грађевинске групе предмета. Активности у оквиру едукативног кампа у Равни су кроз слике и речи представиле ученице, иначе учеснице кампа, Ана, Невена и Милица. Колегиница Сања Маркулин и ја смо биле задужене за презентацију резултата истраживања школске животне средине.

По завршетку програма позвали смо све присутне на послужење. Пошто су се ученици ипак некако бојажљиво служили соковима и грицкалицама, решили смо да послужење поставимо и у ходнику школе, јер нису сви ученици могли да присуству-

ју програму у библиотеци. Мислим да је и овај детаљ допринео свечаној атмосфери у школи.

Завршни догађај смо искористили и да се посебно захвалимо колегама Јелени Радисављевић и Бојану Ристићу који су нас обишли док смо боравили с нашим ученицима у Равни и прикључили нам се у реализацији планираних активности. Захвалност дугујемо и колегама Драгани Цвејић Вукић и Владану Цвејићу, који су нам свесрдно помагали у припремању завршног догађаја.

*Марија Цветковић, наставник стручних предмета економске струке,
Милан Вукић, наставник стручних предмета грађевинске струке*

Истраживање стања школске животне средине

Једна од интересантних и веома корисних активности за одрживост пројекта „Пут ка Еко-школи”, било је истраживање стања школске животне средине.

Истраживање је спроведено путем анонимне онлајн-анкете, у којој су, одговарајући на слична питања (поступање са отпадом, употреба енергије, саобраћај, вода, животна средина ван школе и школска куповна политика), учествовали ученици и наставници.

Процена стања добијена овим путем замишљена је као добра основа за утврђивање и анализирање постојећих слабости у области заштите животне средине у нашој школи.

По оцени ученика и наставника, позитивне стране стања школске животне средине су: уредност школе, довољан број канти за отпад, као и школско двориште које представља

привлачан амбијент и пружа могућности за различите ваннаставне активности. Већина учесника анкете зна да се у школи организују и спроводе акције заштите животне средине, а и они сами већином практикују „зелено” понашање у својој кући. Већина наставника користи старе папире за писање успутних белешки, канцеларијски папир користи за поновну употребу (штампају са друге стране) и искључује опрему, када је не употребљава.

Оно што представља негативне стране стања школске животне средине, по мишљењу већине ученика и наставника, јесу чињенице да нема довољно зеленила у учионицама и ходницима, да се у школи не разврстава отпад и да ученици нису у довољној мери укључени у активности на заштити и побољшању квалитета животне средине. Анкета је показала и да већина ученика и

наставника не зна да школа сарађује са удружењима која се баве заштитом животне средине, као и да већина ученика још увек није заинтересована за учешће у радионицама, триби-

нама или другим видовима едукације на еколошке теме.

Последње питање у оба упитника односило се на одабир приоритетних области у будућем програму унапређења заштите животне средине у нашој школи.

На основу мишљења анкетираних ученика настала је следећа ранг листа:

1. уређење школске средине,
2. вода,
3. поступање с отпадом,

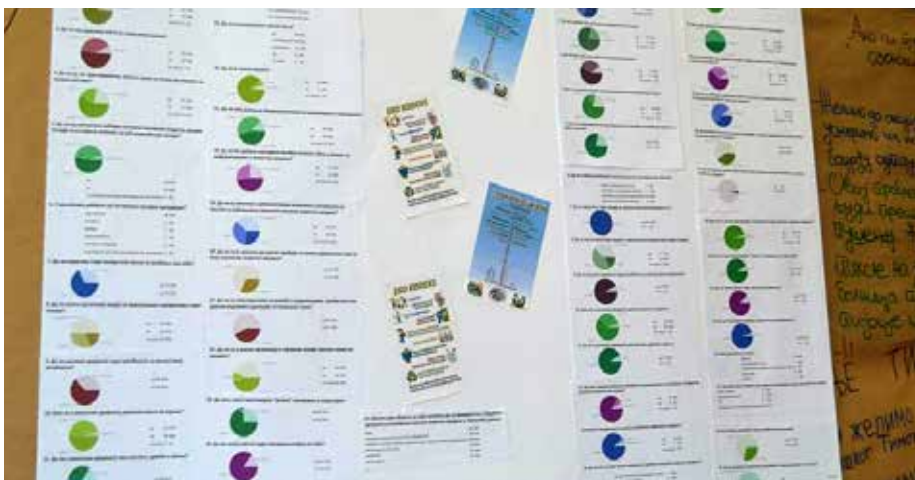
а наставници су приоритетне области рангирани на следећи начин:

1. употреба енергије,
2. уређење школске средине,
3. поступање с отпадом.

Можемо закључити да су и ученици и наставници изабрали уређење школске средине и поступање са отпадом за приоритетне области, и да што пре треба направити заједнички план даљих активности на њиховом унапређењу.

Добијени резултати су презентовани на завршном догађају пројекта, 25. децембра 2014. године.

*Марија Цветковић,
наставник стручних предмета
економске струке,
Љиљана Жикић, наставник
математике*

- Не очекуј од природе више него што си јој дао.
- Заштити планету ову, друге немамо нити ћемо добити нову.
- Брини о ваздуху пре него што га угледаш.
- Користи извор тако да воду можемо пити и на њеном ушћу.
- Знај да земља дарује само када ум царује.
- Сети се да је живот дрвета залог за дрво живота.
- Не дозволи да птице селице одустану да се врате са југа.
- Урачунај цену очувања природе у цену сваког производа.
- Не тражи рупу у природним законима.
- Мисли више о отпаду да не завршимо у њему.
- Градећи – не отимај, већ дели са природом.
- Чувај средину да бисмо избегли крај.

Нови оглед у нашој школи

НАСТАВА УСМЕРЕНА НА УЧЕЊЕ

Наша школа позната је као школа заинтересована за осавремењивање и унапређивање наставе, праћење и примену савремених наставних метода и технологија, размену искустава и стручно усавршавање наставника. Зато смо се обрадовали одлуци Министра просвете да, по расписаном Конкурсу, Техничка школа буде изабрана за једну од 122 школе учеснице Програма огледа за примену приступа настави усмереној на учење и развој компетенција ученика у основном и средњем образовању и васпитању.

Програм огледа део је пројекта „Подршка развоју људског капитала и истраживању – Опште образовање и развој људског капитала”, који се финансира из фондова претприступне помоћи ЕУ. У њему учествује 79 основних школа, 8 гимназија и 35 стручних школа. Осим наше школе, у огледу учествују још две основне школе са територије ШУ Зајечар: ОШ „Вук Караџић” из Књажевца и ОШ „Ђура Јакшић” из Кривеља.

Оглед ће се спроводити до 31. августа 2015. године, како би се у пракси проверио нови приступ настави, а посебно:

- планирање, организација и спровођење нове организације наставе усмерене на ученика као субјекта, а не објекта наставе, ученика мотивисаног за учење и усвајање знања, спремног да преузме одговорност за сопствено учење и оспособљеног за самопроцењивање сопствених предности и слабости, потреба и способности;
- планирање, организација и спровођење нове организације наставе усмерене на учење, као процес

у коме се феномени посматрају, уче, објашњавају и разматрају, тако што се комбинују перспективе из различитих наставних предмета и домена знања, уместо да се уче као фрагментиране информације у различитим наставним предметима, односно проверава се тематски приступ настави;

вредновања процеса учења и постигнућа ученика.

Огледом се, такође, развијају школе вежбаонице, као наставне базе високошколских установа, успоставља функционална веза између високошколских установа/факултета на којима се образују будући наставници и школа вежбаоница, а наставници оспособљавају за нов приступ

- планирање, организација и спровођење наставе усмерене на развој компетенција (међупредметне и предметне) и остваривање исхода и стандарда постигнућа ученика, односно наставе у којој су наставни садржаји инструменти за остваривање исхода и стандарда постигнућа ученика и развијање њихових компетенција;
- приступ учењу који подразумева сталну интеракцију наставника и ученика, ученика и ученика, као и сталну и блиску сарадњу наставника у процесу: планирања наставе која промовише и поддржава учење и тематски приступ,

настави и улогу ментора студентима на пракси.

Укључивањем у обуке током трајања огледа, наставницима и стручним сарадницима биће пружена прилика да се оспособе за нов приступ настави и примену нових наставних програма, заснованих на исходима и стандардима постигнућа и компетенцијама ученика.

За наставнике школа у огледу предвиђене су одговарајуће обуке, а прва међу њима била је „Примена информационо-комуникационих технологија у настави”, одржана у нашој школи 1-2. новембра 2014. године.

*Љиљана Жикић,
наставник математике*

Пројекат у настави енглеског језика

Ако питате наставнике зашто воле посао којим се баве, рећи ће да је то зато што чине да мала деца постану велики добри, вредни и паметни људи, али и због тога што то што раде годинама увек могу урадити на неки други занимљивији начин.

Понекад та наша деца пожелеле да брзо одрасту и ускоче у изгланцане ципеле и високе потпетице и свет доживе из перспективе одраслих. Управо то се десило одељењу П₂, а цена коју је требало платити за телепортовање у 2020... и неку годину, била је савладати структуру компаније, као и позиције и одговорности које свака од њих има.

Тема „Структура компаније” обрађује се у другој години смера комерсијалиста у оквиру предмета енглески језик. Свако одељење је добило задатак да за две недеље реализују пројекат тако што ће направити плакат и ПП-презентацију на дату тему, али тако што ће свако од ученика одабрати своју позицију у компанији (board of directors, senior management, middle management, supervisor, managing director, chief financial officer, executive director, non-executive director, secretary, accountant, receptionist...) и упознати се са задужењима, одговорностима и ризицима које њихова позиција има.

Сав потребан материјал је био постављен у оквиру наше ФБ-групе. Након самосталног проучавања материјала и поделе позиција, тј. формирања компаније, 'запослени' су се сликали на својим радним местима трудећи се да амбијент, свој изглед, посвећеност послу, међусобну повезаност и хијерархију прикажу што верније. Осим тога, ученици су добили конкретна задужења у оквиру тима, а према својим интересовањима и способностима. Изабран је вођа тима који је директно био одговоран за реализацију и успех читавог пројекта, затим ПП задужен за контакте са органима школе и израду

ре на све недоумице и питања која су постављали 'екстерни евалуатори' и 'ревизори'. Уследила је и награда, али не у виду тринаесте плате, већ највише оцене – 24 петице!

Евалуациони упитник који су ученици попунили на крају часа показао је да им се допао овај вид тимског рада кроз пројекат, да сматрају да су били успешни и задовољни, да су у односу на класичне часове научили више и да би волели да опет ураде нешто слично.

*Наташа Аранђеловић,
наставник енглеског језика*

Своје утиске о читавом пројекту изложила је ученица Марина Петровић, вођа тима, на фејсбук страници наше школе:

„Two weeks ago, we were given a task to do the project about company organization and roles and responsibilities within a company.

We had to share roles both within the team and within our company. We shared the team roles immediately, because each student felt free to say what they would like to do according to their interests and skills. Our teachers Marko and Natasha helped us by giving descriptions of each team position.

Then the teacher posted the material in our FB group, so that each student could read descriptions of company positions and only then could we decide who was going to take particular positions.

The next thing we did was scheduling the photo session at school premises and at the same time working on our texts for the poster and PP presentation.

The best part was certainly shooting photos around the school, dressing up and pretending we were some „busy” business people. Everyone stared at us wondering if everything was ok with us, or what? Joking aside, we really did our best and enjoyed working on the project. We also enjoyed the whole thing, learnt something new and improved our business English.”

позивница за презентацију, креативни тим који је радио на изради плаката, ИТ тим који је израдио ПП-презентацију и вршио компјутерску обраду фотографија, фотограф.

Након десет дана одржана је презентација којој су присуствовали педагог школе и заинтересовани наставници. 'Запослени' су на енглеском језику представили своју компанију и успешно описивали своја радна места. Уз то, врло јасно су разумели своју позицију у једој тако сложеној структури и што је још важније, активно учествовали у дискусији која је уследила и били у стању да одгово-

Дописивање са вршњацима из Америке

Ученици средње школе из града Вајтхол (Whitehall), држава Висконсин, САД, послали су нашим ђацима прву туру писама, а све то у склопу мини-пројекта између наше две школе, чији је циљ дописивање на енглеском језику. Иначе, за целу ову иницијативу морамо бити захвални ученици одељења III₂ наше школе, Теодори Миливојевић, која се већ неколико месеци налази у САД, у Вајтхолу, где тренутно борави и похађа америчку школу, у склопу пројекта размене ученика између Србије и САД, под називом „Еј-смајл” (A-smyle).

Наравно, циљ оваквог пројекта није само увежбавање изражавања на енглеском језику, већ и и упознавање са културом, обичајима, али и навикама, односно начином живота ученика са којима се наши ученици дописују. У доба модерних комуникација, наше две школе су се ипак одлучиле да користе, сада можда већ мало заборављено, класично дописивање, на парчету хартије, писано својеручно, са евентуалним прикаченим фотографијама, јер сматрамо да такав вид комуникације и те како има својих дражи.

Ученици су већ послали своје прве одговоре, тако да тренутно очекујемо други „круг” размене писама. Наравно, апелујемо на све заинтересоване ученике да се прикључе овом пројекту јер број ученика за дописивање није ограничен.

И на крају, прилажемо текст писма, које је Теодора послала у првој пошиљци писама, а које је упућено свим ученицима и професорима наше школе.

„Ако желите да имате једно дивно искуство, треба да се пријавите за неки од програма који вам омогућавају да budete ученик на размени. Небитно да ли сте у средњој школи или на факултету, ово искуство ће бити нешто најинтересантније и најлепше

у вашем животу. Свака прилика која вам се пружи, треба да је искористите. Као што можете да приметите, моја граматика, рукопис и знање српског језика нису баш добри тренутно, то је зато што сам само неколико пута у протекла три месеца користила српски језик, а енглески говорим 24 сата дневно, чак и када сањам. Не можете да замислите колико ми све недостаје – школа, Књажевац, друштво, породица... чак ми недостаје и време, јер је Висконсин толико хладан да је зими температура чак -30 степени. Шаљем вам велики поздрав из Висконсина, сви ми недостајете и надам се да ћу ускоро причати са неким од вас.”

„Hello everyone,

Long time no see. As you may or not know, I am currently in Whitehall, Wisconsin. I arrived here on August 12th and I am going to be staying here until June. I've been here for three months now, and I only have seven months left. Time goes by really fast

here, but that's because there are so many things to do. I am attending Whitehall Memorial High School (GO NORSE!) and it's really different from our school. They have football teams, cheer leaders, power lifting, wrestling, anything you can imagine. I only have eight classes and I was able to choose them. You have 4 mandatory classes, Algebra 2, English, U.S History and Anatomy and Physiology, and 4 classes that you can choose from, such as Culinary Arts, Sociology, Introduction to Business and Marketing, and Pottery and Crafts are the classes that I have this semester. These three months have been crazy, Spirit Squad, Cross Country, Yearbook club, Forensic, Quiz bowl. I

can say that during the time I have been here I have run more miles than I have ever in my life. For practice with the Cross Country Team, we ran 30 miles per week and we had practice for about 12 weeks. I can say that I finished a 5k race, which I thought I would never be able to do.”

*Младен Милошевић,
наставник енглеског језика*

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА

Језичко богатство и разноликост

Језик се сматра једним од највећих цивилизацијских феномена. Настао је оног тренутка када је човек осетио потребу да оно што мисли, осећа или зна подели са другима, али и да од других сазна то исто. Од тада, па све до данас, језик се развијао, множио и делио, настајао и нестајао, и као и сам човек и друштва и народи, гранао се и разграно у своје јединствено породично стабло, са коренима дубоким, а крошњом бујном и испреплетеном.

тостима и језичким занимљивостима. Тако је настала изложба „Европске престонице” која је на радост свих учесника и посетилаца отворена на сам Дан језика. Одушевљење са којим се данима у школи говорило о квалитету изложених радова и креативности ученика говори у прилог успеху саме изложбе. Данас ти радови кресе учионице у којима се изучавају страни језици.

За разлику од претходне године, када је језичко вече одржано у холу

језицима, наводећи их да се у избору тачног одговора руководе логичким закључивањем, асоцијацијама и повезивањем општих сазнања о језику. У квизу су учествовале четири ’разнобојне’ екипе – наранџаста, зелена, жута и плава, састављене од ученика свих разреда и струка. Најбоља је била жута, а свој слатко-слани наградни пакетић поделила је са другарима који су их све време несебично бодрили, али пре него што су за своју победу одушевљену публику частили песмом изненађења коју су заједно отпевали.

Да све буде још духовитије и сатрајније, потрудила се драмска секција. Они су посебно за ову прилику драматизовали делове из Нушећеве „Аутобиографије”, оне који се односе на изучавање немачког и матерњег језика: „А шта смо ми, једна такорећи мала земља, тек неколико округа, а седам падежа!”, приметио је Нушић, а ми се запитали је ли наша моћ баш у тим падежима, кад „једна силна Немачка” има тек четири! Наши глумци су нас све одушевили својим

Дан 26. септембар јесте дан који слави управо то језичко богатство и разноликост који кресе наш стари континент. Замишљен је тако да тада широм Европе буду организоване разне активности и дешавања, како би се код деце и омладине подигла свест о језичкој разноликости и богатству као сигурном путу ка остваривању бољег разумевања међу народима и уважавање њихових култура и особености. Дан језика је празник који слави живот, толеранцију и различитост.

Ове године, активности у славу европске вишејезичности почеле су нешто пре тог 26. септембра. Идеја је била да привилегију да учествују имају сви ученици и наставници наше школе. Свако од двадесет једног одељења је добило задатак да на часовима одељенске заједнице направи плакат о главном граду једне од европских земаља, његовим знамени-

Дома културе, празник језика смо вратили у простор наше школе и за ученике свих разреда приредили језички квиз. Није нам била намера да одмеримо познавање језика који се изучавају у нашој школи, већ да учесницима омогућимо да кроз низ изазовних питања и још занимљивих одговора науче понешто о другим

талентом. То је истовремено био и наш начин да обележимо 150 година од рођења нашег комедиографа.

Нови сусрет нисмо заказали, јер сада већ сви знају и жељно ишчекују следећи 26. септембар и неки нови вишејезични разнолики изазов.

*Наташа Аранђеловић,
наставник енглеског језика*

СРПСКИ ЈЕЗИК – ШПАНСКО СЕЛО

И након дванаест година рада, некад нисам сигурна како да ученицима презентујем, приближим и појасним неке ствари из наше нимало једноставне граматике и правописа. Уз понос што сам говорник једног лексички, историјски и граматички врло богатог језика (чак професор истог!), не могу а да се не запитам да ли језик (и то матерњи) мора да буде толико сложена творевина. Лингвисти то зову еволуцијом, напретком, развојем језика, усклађивањем са савременошћу и цивилизацијским токовима, сматрају га живим... Свакако! Чак толико живим, рекла бих, да нам некад бежи из руку. И нама који га истински волимо, за њега се занимамо, њему се посвећујемо, а камоли онима којима баш и није главна сфера интересовања.

Уз дужно поштовање осавремењавању језика, постоји нешто што бих ја ипак назвала непотребним чепркањем по истом и додатно компликовање компликованог. Јуче смо писали онако, од данас ћемо мало овако. Као ђака су ме учили једном, а ја као професор учим другачије. Сто људи у друштвима и установама које се баве српским језиком – сто ћуди. А самим тим и сто правила за одређену језичку појаву. И исто толико изузетака! И исто толико дублетних облика! Па се сад снађи! И „снађи” ученике!

Некада сам живела у улици *Бранка Металца*, али данас живим у *Улици Бранка Металца*. У доба писама било је „до виђења”, а у доба савремене комуникације је „довиђења” (али не и „догледања” и „дослушања”). Том свом приљатељу увек кажем: „Добро дошао”, јер би ми његов савет баш добродошао. Време ми не иде наруку, али ћу време мерити новим сатом који ћу ставити на руку. Моји родитељи су путовали у *Истамбул*, а ја сам ишла у *Истанбул*. Пошто није мислио *на здравље*, сад му често кажемо „Наздравље!” Она је, *наизглед*, привлачна, зато што игра *на изглед*. Имала сам рођаке у *Малом мокром лугу*, а одскоро (никако од скоро) у *Малом Мокром Лугу*! Зашто нешто што припада Милицы није *Милицино* него *Миличино*? Зашто се сибиларизација (за оне са завршеном школом у прошлом веку – палатализација 2) не врши доследно, него је стална дилема да ли је „у тачки” или, ипак, „тачци”?! Зашто је „девојци”, али не и *Бранци* и да ли имамо *пречас*, *предчас* или *претчас* (за заинтересоване – ово треће).

И тако гласови без проблема прелазе један у други, изједначавају се, разједначавају, сажимају, мењају (али колегиницу, на пример, никако не мењамо, само је замењујемо ако је потребно)... Граматика нас врти *укруг* (не „у круг”), а нама остаје да се, о Боге, Боге (па именица је Бог, зар не? Или можда бож?) боримо са *српским*... пардон – *српским* језиком. И тако увек *испочетка*, мада тога често, *из почетка*, нисмо ни свесни. И да ли онда да зовемо *упомоћ* или у *помоћ* кад писање једне просте реченице захтева енциклопедијско знање?

Поштовање правописа подразумева да будемо сигурни да ли је нешто насељено место или баш и није, да ли оно о чему причамо има статус историјског догађаја или је само описна категорија, да ли је то званичан документ, закон, правилник или уопштени назив... И каква су то сад *шпанска села* уопште и какве везе имају са свим овим?!

Катарина Ђурић,
наставник српског језика

Слика детињства у Раним јадима Данила Киша

Детињство... асоцира на најлепши, најбезазленији, најбезбрижнији период живота. Сваки човек би требало да се са најпријатнијим осећањима сећа свог детињства, али, нажалост, нису сви имали ту привилегију.

Дечак Андреас Сам из романа *Рани јади* није имао ту срећу. Његово детињство нису обележиле безбрижне дечје игре, радост, срећа. Он је одрастао у најтеже могуће време, време рата. Живот и одрастање у време рата бришу сву радост и лепоту живљења и показују нам лошију страну живота, што нас све натера да пре времена одрастемо и сазримо. Његова свакодневица је била тешка, тужна и болна, живот у сиромаштву, беди, сеоској средини. Поред свих тих тужних боја којима је био обојен његов живот, Андреас је као и остала деца имао свој свет маште и снова у који је с времена на време волео да побегне и улепша своју стварност.

Његов најбољи пријатељ био је пас Динго, чинило му се да га он највише разуме. Динго је такође имао тужну судбину, али је успео једини да преживи од све браће, што га је на неки начин спојило са дечаком.

Колико је Андију било тешко и понижавајуће, види се када га газдарица пореди са псом. Анди је, у потрази за бољим животом и сигурном будућности, своју садашњост морао да жртвује, радећи најтеже и најпрљавије послове.

Ипак, најтежи тренутак је губитак оца. Он није имао ту срећу и могућност да одраста безбрижно уз оба родитеља. Рат је узео многе животе, међу њима и живот његовог оца. Једино сећање на оца је стари кофер пун успомена, очевих слика и неколико његових

НАЈЛЕПШИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

ТАКМИЧЕЊЕ УЧЕНИКА СРЕДЊИХ ШКОЛА ИЗ КЊИЖЕВНОСТИ ЗА
НАЈУСПЕШНИЈИ ПИСМЕНИ ЗАДАТАК

ДРУШТВА ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ СРБИЈЕ, МИНИСТАРСТВА ПРОСВЕТЕ,
НАУКЕ И ТЕХНОЛОШКОГ РАЗВОЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ,
ЗАДУЖБИНЕ „ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ”

личних ствари.

Можемо рећи да Андреас Сам готово и да није имао детињство. Он се у трену нашао у суровом свету одраслих, за њега потпуно непознатом и тешком. Албум његовог детињства не испуњавају лепе слике, срећна и насмејана лица, дечје радости, већ тужне и болне успомене.

Рани јади су најчешће најтежи и најболнији, остављају најдубље и неизбрисиве трагове, које човек носи кроз цео живот, али доносе и велико искуство које нам помаже да правилно расуђујемо и ценимо праве животне вредности.

Анђела Тошић, I₂

Једноставним стилем, лако и одлично је осветљено детињство дечака Андреаса Сама.

*Одличан (5),
предметни наставник
Драгана Цвејић Вукић*

Слика детињства у Раним јадима Данила Киша

Живот је један лавиринт у коме до краја стижу само они упорни и храбри, или пак они који имају мало више среће. Судбина пише странице живота, и попут дима, неприметно, задаје нам ударце и болове, патње из којих човек не проналази излаз. И шта онда? Шта нам заправо остаје? Само једна прича и сећање на дечака кога живот, судбина и срећа нису пронашли.

Остају нам тужне очи детета које

заправо није ни имало своје детињство. За време рата, усамљен, без ослонаца и подршке, без речи утехе и топлог загрљаја, борио би се са свим оним ударцима које је добијао. Сваки ударац остављао би траг на дечакском срцу. Један велики ожиљак, без лепог сећања на прошлост.

Није ли тужно остарити, одрасти без детињства које бисмо препричавали својој деци и унуцима? Био је он свестан тога, био је интелигентан дечак који је од тужног сећања правио лепу садашњост. Маштом је лутао до свега што му је недостајало, до свога оца, пријатеља, мирног сна... Понекад би толико остао у свом свету да је било тешко вратити га у сурову реалност. Зар се нико од нас, у хладним ноћима, не запита шта би се десило да се није догодила нека ситница, а ипак тако битна за нас...

Мучиле су дечака многе стваре... Да ли ће доживети ново јутро? Да ли ће поново угледати лица своје мајке и сестре? Да ли ће се упустити у још једну авантуру са својим псом Дингом? Нико није заслужио такво детињство, па ни Андреас. Међутим, у овом храбром срцу, увек је постојао један трачак наде. За бољим јутром. За бољим животом. Постојала је она нада да ће се једног дана, на хоризонту, заједно са првим Сунцем, појавити његов отац. Помало остарео, оседео, исцрпљен од пута, али би искористио сву своју снагу да га загрли. Том надом лечио би оне ожиљке и ране, оне болне ударце које му је судбина задала. Неправедно је ушао у ову битку, у свет одраслих са безброј

брига и проблема. Али, попут храброг борца, суочавао се са свим тим.

Имао је један циљ: опстати у овој реалности. Опстати у овој битки живота, са надом да ће све једном бити добро и на крају победити, са оствареним жељама. Зауставити време, вратити сва она лепа сећања, бар на тренутак. Тада ће све његове муке престати. Отпловиће у свет маште, где је срећан са својом породицом, пријатељима, псом... У свет где се неће плашити да ли ће дочекати јутро или бити у топлој постељи. У свет где неће слушати кораке војника, галоп коња, куршуме пушака и јаукање људи. У то једно маштање које би могао назвати срећним детињством.

Ено приче која и даље пркоси времену и судбини. Приче о дечаку званом Андреас Сам, који је са мало успомена и сећања, преко нејаких леђа, бачен у арену живота. И без обзира на све недаће детињства, он нам шаље тако јаку поруку да и зло које нас задеси од нас ствара људе. И то какве? Истрајне, јаке и велике.

Наталија Василијућ, I₂

Одлично је одговорено на тему. Ученица свеобухватно сагледава несрећно детињство дечака Андрија и зрело и надахнуто пише о његовим храбрим преживљавањима животних недаћа, маштањима, надама.

*Одличан (5),
предметни наставник
Драгана Цвејић Вукић*

НАЈЛЕПШИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

Међу најбољим песницима на Фестивалу културе младих Србије

Кажу да су многе сада познате и остварене личности своју каријеру започеле на Фестивалу културе младих Србије, који се још од 1962. одржава у нашем граду, Књажевцу. Себе нисам ни замишљала као једну од учесница на Фестивалу, док ми Бојан Ристић, мој наставник српског језика и књижевности није предложио да издвојим десетак песама и учествујем у такмичењу за „Тимочку лиру”. Такмичење за „Тимочку лиру” сваке године организује Радио Београд. Била сам одушевљена самом идејом и решила да покушам, без обзира на исход, јер је важно покушати. Наставнику сам проследила песме за које сам сматрала да се на неки начин истичу, које је он затим проследио даље.

Док сам уживала у врелом, сунчаном дану, зазвонио је телефон и наставник је имао предивне вести, које су тај ионако диван дан учиниле још лепшим. Сазнала сам да сам финалиста Фестивала, и да сам од великог броја учесника ушла у првих седморо. Заиста сам била пресрећна, да сам једва чекала 9. август како бих наступала. Није ми било важно да ли

сам победила, сама вест да сам ушла у ужи избор била ми је довољна да будем поносна на себе.

И напослетку је дошло Књижевно вече, које сам жељно чекала. Док смо се припремали за почетак, сазнала сам да сам најмлађа учесница, што ми је мало улило трему, али ми је и било драго. Како се ближио почетак, треме је било све мање. У међувремену смо се упознавали, били су учесници из Београда, Ваљева, Зајечара, Врања, па чак и из хладне и далеке Шведске. Већина њих студира књижевност, што је и гарантовало добре радове. Наступала сам четврта, читајући песме „Јутро” и „Молба људима”. Била сам задовољна собом. Такође, сви учесници су имали предивне песме, са много емоција су их и изнели. Осим наставника Бојана, на наступу ме је подржала и моја наставница економских предмета Сања Маркулин. Публика нам је дала велику подршку. Екипа Радио Београда је имала занимљив програм који је забавио публику и нас. Такође нам је поделила лепе награде, док је овогодишња „Тимочка лира” припала девојци која долази из Ваљева.

Затим су следили интервјуи, и концерт Рибље чорбе!

Презадовољна сам својим успехом и драго ми је да сам била део нечега што доприноси култури и богаћењу речника. Заиста је прелепо искуство, али ово је само почетак. Надам се да ће ме труд и неодустајање довести до дана када ћу освојити „Тимочку лиру”!

Јутро

Родила се кћер Сунца,
Мила и драга, румена, пријатна...

Родила се и осмехнула благо
На све отворене очи
Које гледају у њу.

Долази и неки нови ваздух,
И увлачи се и у најскривеније

Делове свести.

Мирише на наду
Која се родила у срцу
Исто тако насмејана.

Обећава...

И петлови, ревносни весници

Радости или туге

Учествују у насталом магновењу.

И да је зима, или јесен,

Пролеће или лето –

Јутро је увек исто.

Доноси и односи...

Подсећа на живот,

На Сунце и светлост,

На поразе и победе.

Да се настави – где је прекинуто.

НАЈЛЕПШИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

Лепа реч у Тителу

Молба људима

Угушите своје нечисте мисли,

Једном топлом мишљу.

Угасите свој бес,

Само једним осмехом.

Не желите да будете грешна

Злопамтила?

Зар није лепше волети прошлост!?

И не рећи никад да је све отишло

У суноврат.

Не губите наду, Сунце се још није

Угасило!

Гореће увек док има наде у вама,

Док још има мира, среће, љубави, весеља...

Док још има пријатеља!

Док вам љубав одраста у зорама.

Не губите наду, Сунце се још увек није угасило!

Све док ноћ носи слику зрикаваца,

Док се чује гитара на обалама вашег весеља,

Ни тада Сунце не нестаје!

Оно је ту – у вашим грудима.

Невена Антић III,

Писана реч је од велике вредности, али је вреднија и лепша уколико се подели са другим људима. Видевши да је Друштво српско-руског јединства из Титела расписало конкурс за Фестивал лепе речи 2014. године, решила сам да са њима поделим по неку своју писану реч. Распитала сам се и сазнала да је овај Фестивал доста цењен и да је конкуренција жестока. Но, ни то ме није спречило да покушам. Неколико песама и прозних радова сам издвојила и послала уз помоћ мог наставника српског језика Бојана Ристића. Након неког времена, стигло ми је обавештење како је мој рад одабран. Наравно, била сам пресрећна!

Фестивал лепе речи одржан је 27. септембра 2014. године у Тителу. Са својим наставником српског језика и књижевности, Бојаном Ристићем упутила сам се у раним јутарњим часовима ка овом војвођанском градићу, који се налази између Зрењанина и Новог Сада. Пут јесте био дуг, али то ништа није утицало на наше расположење. У Тител смо стигли око 11 часова. Фестивал је почео у 12 часова, тако да смо време које смо имали искористили разгледајући Тител. Тител је прелеп градић, са занимљивом историјом и изобиљем културе. Да не изоставим, у Тителу су се школовали и живели Исидора Секулић, Милева Марић Ајнштајн и Светозар Милетић.

Тачно у подне, у Плавој сали налазио се велики број љубитеља писане речи. Учесници су читали своје радове по категоријама. Категорије су биле: поезија, проза, афоризми, као и поезија и проза на руском језику и из руске књижевности. Такође, подељени смо и према узрасту: основне школе (I-IV и V-VIII), средње школе, студенти, као и одрасли песници.

Својим прозним радом „Очи – врата срца”, који је пронашао своје место у зборнику „Тителтека”, изборила сам се да будем део овог предивног Фестивала. Уручена су нам признања, а и лепо смо се насмејали и забавили уз афоризме.

Дошло је време и да кренемо назад. У повратку смо посетили један од најлепших градова у Србији, Нови Сад, у коме сам узела дипломе које сам добила на неким другим фестивалима. Време крај Дунава је брзо прошло, и морали смо се упутити ка Књажевцу.

Било је ово заиста лепо искуство и захвална сам својој школи што ми је омогућила да будем део нечег што ће ми и те како помоћи у даљем напредовању.

Невена Антић III,

НАЈЛЕПШИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

Две награде на конкурс Народно библиотеке „Његош”

XIII СВЕТОСАВСКИ КЊИЖЕВНИ КОНКУРС
ЗА НАЈБОЉА ОСТВАРЕЊА У ОБЛАСТИ ПОЕЗИЈЕ И КРАТКЕ ПРОЗНЕ ФОРМЕ
НУШИЋУ У ЧАСТ

На XIII Светосавском конкурс Народно библиотеке „Његош” у Књажевцу ученица Сара Воштинић, I₄ освојила је другу, а Наталија Василијић, I₂ трећу награду за кратки прозни текст у конкуренцији одраслих. Њихови радови биће објављени у зборнику награђених радова Народно библиотеке „Његош”.

Награђени радови

КАД ПОМИСЛИМ НА СМЕХ

Једног јутра сам се пробудила и на телевизији су биле вести о 150-годишњици од рођења Бранислава Нушића. Искрено, испрва и нисам обраћала пажњу на то, заправо за мене је то била вест као и свака друга.

После доручка сам кренула у шетњу. Одједном ту информацију нисам могла да избацити из главе, једноставно стално се враћала.

Наставила сам са шетњом, али у једном тренутку сам приметила да се више не крећем већ стојим. Стајала сам на огромној позорници. Направила сам пар корака када сам зачула неко шушкање. Завеса се померила и иза ње је изашао главом и брадом Бранислав Нушић!

„Управо сам га завршио”, обратио ми се. Зачудо, то ме није изненадило. „А шта то?”, упитала сам зачуђено. „Па нови комад, наравно”, рекао је машући свежњем папира.

Пошто ми га је пружио, бојажљиво сам узела сценарио. Било је то дело које никада није изведено. Није било дуго, али док сам га читала, нисам могла а да се не насмејем.

„Па ово је најбоље дело које сте написали. Зашто није објављено?” упитала сам. „Па, најчешће оне најлепше ствари желимо да задржимо за себе”, одговори, а ја потврдно климнух главом.

„Знаш, свет би могао бити прелепо место, само када би се људи чешће смејали”, рекао ми је.

Осмех ми је озарио лице, а онда сам кренула да се смејем, тако да су ми сузе пошле на очи. Када сам их обрисала, седела сам на клупи у парку. На путу до куће на уснама ми је био велики осмех, а сви људи које бих сретала осмехивали би се када би ме видели.

Кад мало боље размислим, можда би ипак, најлепше ствари требало поделити са другима.

Сара Воштинић, I₄

КАД ПОМИСЛИМ НА СМЕХ

Зрак новембарског Сунца провлачи се кроз окна прозора и спуштене ролетне, правећи сенку на мом лицу. Отварам сањиве очи. Размишљам...

Није ли дивно када јутро започнеш осмехом, испуњеног срца? Зато буди таква овог јутра, буди позитивна... Нацртај осмех на свом лицу сада. Улепшај овај тренутак, пробуди сећања. Колико си само несташлука направила као мала. Колико су комшије и рођаци волели да проводе време са тобом, док би им ти играла, певала, правила гримасе... Сети се оних падова са бицикла, првих изгуљених колена која су пекла и болела, али смејала си се, била си јака, ниси дала болу да победи тај осмех. Тада си изазивала највећи осмех родитеља, док си се правдала, а они уживали јер имају једног малог враголана. Одлутај до првих школских дана, до својих непромишљених изјава за време часа, праћених громогласним смехом одељења. Волели су те. Сети се дугих разговора са деком и баком, у дворишту под старом лозом, док би те задиркивали о првим симпатијама, а ти се као срдила. Засмејавала си их, чинила срећним, јер је њихова мезимица почела да одраста. Тада си била најсрећнија, тада си се ти најгласније смејала, из свег срца... Тада када си се први пут заљубила и осетила лептириће у стомаку. Па свађе са сестром, завршава-ле су се најискренијим осмехом. Не можете једна без друге. Сврати накратко до кутка сећања у коме чуваш луде тренутке са пријатељима, ноћи препуне искреног смеха до суза...

Схваташ сада поенту, зар не? Завири дубоко у себе, пронађи свој осмех и поносно га истакни на свом лицу. То је твоја звезда водиља, твој сапутник кроз време и твоја талија. Зато још овог трена нацртај најлепши осмех на себи...

Наталија Василијић, I₂

НАЈЛЕПШИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

Падају снови, руши их реалност

Танка је нит између сна и јаве, јер оно што пожелимо или доживимо док спавамо може нам се заиста десити и у стварности. Али снови не морају бити везани само за спавање. Ретки су људи који и будни сањају. Они повезују жељено и замишљено на начин својствен само посебнима.

А ја, ја једноставно само склопим очи и путујем, одлазим тамо негде далеко, у неке непознате пределе. Упознајем разне људе и предивна, чаробна места. Места на којима вас не осуђују због другачије боје коже или вероисповести, места где није битно да ли имаш плаву или црну косу, да ли си богат или сиромашан, где су сви једнаки. Особе којима није важно да ли имаш велику кућу или

добар ауто да би се дружиле са тобом, оне које цене велико срце и сву доброту коју имаш у њему. Сањам један велики град, чист, чаробан, зелен. Шетам широким и пространим улицама посутим дугим стазама шареноликог цвећа. Срећем веселе и расположене људе са осмехом на лицу. Свако од њих шири срећу. Осећа се мирис љубави у ваздуху, оне искрене и праве љубави. Онда нагло наступа тама. Схватам. Ах, будим се и напуштам ове предивне, само мени знане пределе.

Враћам се у реалност и поново се срећем са стварношћу која је много другачија од мојих снова. Сурова реалност. Где пут до среће води преко новца, где је богатство мерило за

успешан живот, а да би у животу постао неко не треба ти ни знање ни интелигенција, већ само дубок џеп и ништа више. Наша данашњица је таква да нисмо пријатељи ако си поштен и племенит, него ако припадеш елити и ако си особа од које могу да извучем корист. Живимо у времену у ком онај ко има – има много, а онај ко нема – нема апсолутно ништа.

И онда схватам да су моји снови само пуне жеље које се никада неће остварити. Или бар ја не верујем у то. Широм отворених очију и са тужним погледом у њима, остајем да седим као кип. Јер знам да савршено и реално немају ниједну заједничку страну.

Милица Маринковић, III₂

Заједно делимо срећу

Дивно је имати истинског пријатеља поред себе. Пре свега, њега треба заслужити. Дај му мало себе и он ће те поштовати, пружи му руку и он је никада неће заборавити. Није тешко волети, а још мање тешко је натерати неког да те заволи.

Ценим људе који поштују и оно мало што имају. Не разбацују се речима јер знају да ће њихову тишину чути исти онај ко би заиста разумео и њихове речи. Према томе, не труде се око небитних ствари. Срећа заиста не спада тамо, али ни око ње се не треба много трудити. Заправо, она дође сама и ту остане.

Срећа је у малим знацима пажње. За мене је срећа када измамим осмех мојих најдражих, онај дечији - најискренији. Неко срећу нађе када подигне главу и загледа се у беличести облак, који смирује. Неко је види у очима вољене особе, у излежавању на Сунцу, стварању музике, писању,

цртању, у свом друштву, на улици иза ћошка или када стави главу испод јастука и укључи машту... Знаш да није увек присутна, али ко у ствари може да нас истрпи 24 h, па зашто би то онда од ње очекивали? Али ипак срећа је свуда око нас, она је ту! Понекад сакривена, али веома често и када нам је испред носа може да буде невидљива. Рецимо, када би свако пронашао своју, сигурно би био задовољнији и испуњенији. Због тога, људи, завирите у своју торбу, гурните руку у џеп, загледајте се тамо где

никада нисте и можда вас изненади оно на шта наиђете!

Нисам скромна па сам своју срећу зграбила чврсто обема рукама, не дам је ником и не испуштам је. Та срећа је у ствари он. Са четири своје шапе, од којих две подигне када наиђем, и лепршавим репом мој дан постаје испуњен. Наравно, не заборављам ни своје пријатеље без повоца, који су уз мене сваког дана и који су уједно моја највећа подршка.

Александра Ивковић, III₂

**Вести из Техничке школе из угла ученика,
чланова Блогострип секције**

<https://sites.google.com/site/tehnickaskolajnazevac/home>

Ово је сајт намењен објављивању информација о догађањима у школи, о школи и у вези са школом, из угла ученика. Аутори овог сајта су ученици Техничке школе Књажевац, чланови Блогострип секције.

Чланови Блогострип секције

Срећа се никада не умањује када се подели са другима

Божићни и новогодишњи празници су дани даривања, дани среће и пробужене људске потребе за хуманошћу. То је идеално време да сви покажемо своје квалитете и да свако буде велики човек.

Одељење IV₂, са својом наставницом предузетништва Наташом Јанкулоски, дошло је на идеју да новогодишње празнике улепша људима који су били погођени временским неприликама.

Пројекат се састојао из производње новогодишњих честитки и њихове продаје, како би се прикупила новчана помоћ, намењена најстаријим становницима књажевачких села који су, услед ледене катастрофе, остали

без електричне енергије у својим домовима.

План је брзо био осмишљен, задаци су били подељени и производња је почела. Свако је добио задатак који му највише одговара, тако да смо сви уживали у раду. Имали смо тимове за декорацију, сецкање и лепљење. Сваки посао је био надгледан од стране наставнице Наташе, која нам је у свему несебично помагала. Велику подршку пружили су нам и остали наставници коју су први купили наше честитке. Продаја је прошла одлично, све установе су нам отвориле врата и честитале на добро обављеном послу. Из овог пројекта произишле су само добре ствари:

срећа, моћ даривања, насмејана лица као и задовољство становника оближњих села, где су уручена средства за помоћ.

Колико је даривање имагање важно, најбоље нам говори следећи цитат: „Хиљаде свећа се могу запалити од једне, а живот те свеће се неће умањити. Срећа никада није умањена када је подељена са другима.”

Марија Милијић, IV₂

Дан примирја у Првом светском рату

Дан примирја у Првом светском рату обележава се 11. новембра. Тог дана 1918. године завршен је до тада највећи сукоб у историји човечанства. У обележавање овог значајног датума светске историје, на препоруку Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, укључила се и наша школе.

Предлог Министарства био је да школе осмисле плакат са мотивом Наталијине рамонде, који ће у недељи уочи празника бити истакнут у школи. Нацрт нашег плаката урадила сам уз помоћ наставника српског језика Бојана Ристића и наставника ликовне културе Николе Вучковића. На овом плакату виде се тадашње заставе земаља победница, као и општепознати симбол мира – голуб који носи маслинову гранчицу.

Симбол Дана примирја у Првом светском рату јесте цвет Наталијина рамонда. Овај плави цвет (*ramonda nathalie*) је веома занимљив, а открио га је један Србин. То је био др Сава Петровић, који је цвет пронашао у околини Ниша и дао му име по тадашњој српској краљици Наталији Обреновић. То се десило 1884. године.

И данас, тачно сто година од избијања Првог светског рата, треба подсећати на ове дане бола и патњи, уз понос на славне претке који из рата изађоше као победници, али и уз жељу да никада више не буде ратних страдања.

Милица Тошић, III₄

Још једном награђена у Сомбору

Сомбор је град фијакера, али и љубавне поезије! И овог октобра у Дому ученика средњих школа одржан је Фестивал љубавне поезије „Иван Пангарић”. Прошлогодишње искуство и дружење навело ме је да се пријавим и ове године. Искрено, нисам се надала да ћу и ове године ући у ужи избор. Песма „Још увек те има” пронашла је место међу првих десет, од многобројних радова.

Дана 24.октобра, са својим васпитачем из Дома ученика, упутила сам се ка Сомбору. Већ ми је било познато да нам је потребно 5-6 сати да бисмо стигли. Љубазно смо дочекани од стране Дома ученика из Сомбора, и стрпљиво чекали почетак Фестивала.

У међувремену смо се међусобно упознавали. Многе особе сам знала и са прошлогодишњег Фестивала, тако да смо размењивали утиске, мишљења...

Фестивал је почео у 20 часова. Сви смо били узбуђени. Рецитовали смо своје песме, и читали радове. Такође, забављали су нас и решили треме ученици Музичке школе. Заједно смо сјединили љубав према музици и љубав према поезији, и улепшали вече. Жири нам је поделио награде, а затим је следила журка која је трајала до касно у ноћ, певали смо, играли, прослављали... По завршетку журке, дружили смо се још, нисмо спавали уопште, нисмо хтели да изгубимо драгоцену време... До ујутру смо причали вицеове, певали, дружили се, а на крају и плакали, јер се ближи растанак... Ујутру, после доручка, решили смо да сви заједно обиђемо Сомбор. Град је прелеп, има се много тога видети и научити. Шетали смо центром, видели „сладолед” дрвеће, споменик Лазе Костића испред његове куће, градску библиотеку, галерију... Многе познате личности красиле су, а и дан-данас је Сомбор познат по њима, а то су : Јован Дучић, Лаза Костић, Исидора Секулић, Милан Коњовић... У овом граду је Лаза, инспирисан својом несрећном љубави, писао дивне стихове посвећене својој Ленки...

И стигли смо до растанка, овом незаборавном дружењу дошао је крај. Морали смо се вратити у наш драги Књажевац. Поздравили смо се са свима и упутили се ка Тимочкој крајини. Постигла сам велики успех, јако сам срећна и на неки начин поносна на себе. Упознала сам сјајне људе на Фестивалу љубавне поезије у Сомбору, дивном граду. Можда нас стихови некад негде поново споје.

Невена Антић, III₂

Још увек те има

Још увек те има у мојим очима,
Јер на тебе мислим данима и ноћима.
Тражим те на лицима непознатих људи
И не знам зашто те то чуди.

Душа ти је у варљивом пролећу,
У месечини, облаку и дрвећу.
У сваком делићу мога тротоара
Чују се одјеци твојих стопала.

Још увек те има у мом споменару,
Ти си загонетна црта судбине на мом длану.
Верујем још увек да вратићеш се ти
И да ћемо бити срећни ми.

Тражим те,
А срећан је онај ко тражити зна,
Врати се и опет волећу те ја.
Још увек те има у мојим очима,
Јер на тебе мислим данима и ноћима.

ПОЈАМ ПРАЗНИКА И СВЕТОГ

Све је приметнија појава славља, прослава, празника... Очигледно је да волимо славља и да нам повод није баш тако битан. Али, јесте ли се некада запитали да ли знамо шта слави́мо? Слави́мо две или три Нове године (рођендане, славе, државне празнике...). Људи су одувек на различите начине мерили време. Али, откуд нама две Нове године и да ли је датум прославе баш толико битан? Како смо уопште дошли до тих Нових година?

Цар Константин је 313. године Миланским едиктом прогласио слободу исповедања Христове вере. Исти цар 325. године такође сазива Први васељенски сабор у Никеји, на коме су донете и неке одлуке које се тичу календара. Црква је захтевала да рачунање времена почне од рођења Исуса Христа (Божић). Два века касније, 532. године, папин саветник Бонифације тражи од калуђера Дионисија Малог да одлуке са сабора из 325. године спроведе у дело. У Риму се време рачунало од оснивања града Рима, па је Дионисије израчунао да је Христос рођен 753 године након оснивања Рима. За рачунање времена људи су одувек узимали неке битне догађаје, тако да данас Јевреји рачунају време од постања света, а муслимани од преласка Мухамеда из Меке у Медину...

Шта је година? То је период за који се Земља окрене око Сунца. Међутим, тај период је тешко одредити тачно. Тако стари, јулијански календар, у 16. веку достиже кашњење од 10 дана. Папа Гргур XIII, желећи да ту грешку исправи, ангажује двојицу физичара – астронома Клавијуса и Лилија. Тако 1582. године настаје реформисани јулијански календар који добија име грегоријански, по папи Гргуру. Код нас је јулијански календар био у званичној употреби до 28. јануара 1919. године (то јест до стварања заједничке државе јужних

Словена). Тада је, дан након Савиндана, краљ Александар I Карађорђевић заменио стари јулијански календар новим грегоријанским. Црква није извршила замену календара, јер српска патријаршија није постојала у том периоду (уведена је годину дана касније, 12. септембра 1920. године). Данас разлика између два календара износи 13 дана. Мора се споменути и наш научник Милутин Миланковић који је реформисао јулијански календар. Миланковић је овај реформисани календар предложио на сабору у Цариграду 1923. године. Том сабору началствовао је васељенски патријарх Мелетије IV. Календар су прихватиле Цариградска, Грчка, Александријска, Румунска, Антиохијска, Кипарска, Пољска и Бугарска црква.

Ништа ново под капом небеском. Одувек су се људи рађали, умирали, славили, туговали, грешили, кајали, сваке године Земља обиђе око Сунца (и тако прође период који зовемо година)... Ипак, један догађај представља преседан у историји света. Рођење Христово побија ток времена, мења га и ослобађа нас од робовања ономе што је било и ономе што

ће се тек десити. Рођењем Христовим вечност проди́ре у категорију времена и освећује је. Рођењем Христовим почиње нова епоха за људски род јер је Бог постао човек. Иако сваке године многи славе Божић, ипак не

знају значај овог догађаја. Христос, син Божији – друго лице Свете Тројице, рођен је на земљи, Бог је постао човек. Такође, овим догађајем ми добијамо могућност да иступимо из категорије времена и кроз Христа ступимо у вечност чији предукус осећамо већ сада на свакој Литургији. Литургија као заједничко дело и јесте Црква, то јест заједница људи и Бога. Савршена заједница несавршених људи и савршеног Бога. Управо у Цркви добијамо могућност да искорачимо из своје несавршености и закорачимо ка божанској савршености. Сваки пут када свештеник пред причешће каже „Светиње светима”, добијамо позив и указ на могућност уподобљавања Богу. На овај свештенички призив народ одговара: „Један је свет, један Господ Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин.” Позвани смо у заједницу са Богом, а на нама је да ли ћемо одговорити на тај призив или не. Како смо ми то свети? Зар то није категорија само малог броја људи, светитеља чија имена срећемо у календару?

„Свјат, свјат, свјат Господ саваот.“ из ове песме анђела види се да је само Бог савршен и апсолутно свет. Али рођењем Христовим „Бог постаје човек да би човека учинио Богом“, како каже Јустин Поповић. Зато овај придев „свет“ не треба схватати као пуки морализам, већ као тежњу човека да се сусретне са Богом. Сусрет унутар литургијско-молитвене заједнице. Човек само у заједници са Богом може испунити своје назначење због кога је и створен а то је да постане бог по благодати, да задобије светост од Бога. Да се светост тиче моралних норми, зашто би онда фарисеј био осуђен, а цариник оправдан у причи: Два човјека уђоше у храм да се моле Богу, један фарисеј, а други цариник. Фарисеј стаде и мољаше се у себи овако: „Боже, хвала ти што нисам као остали људи: грабљивци, неправедници, прељубници или као овај цариник. Постим двапут у седмици; дајем десетак од свега што стекнем.“ А цариник издалека стајаше, и не хтједe ни очију уздигнути небу, него се бијаше у прса своја говорећи: „Боже, милостив буди мени грешноме!“

Кажем вам, овај отиде оправдан дому своме, а не онај. Јер сваки који себе узвисије понизиће се, а који себе понизије узвисиће се. (Лк. 18:9-14).

Фарисеј заиста јесте држао све законе и прописе. Али, закон љубави је тај који представља императив за улазак у заједницу са Богом. Заједница љубави (Црква) да љубав буде и остане светост.

*Милан Николић, вероучитељ
Техничке школе Књажевцац*

ДАН СВЕТОГ САВЕ

Прошле године Техничка школа била је не само домаћин школске славе, већ и градски домаћин прославе Савиндана. Поред светосавских активности у школи – пријема за награђене ученике и изласка из штампе светосавског вроја „ИДЕЈЕ“, организовали смо и Свечану академију под називом „Опраштањем не мењамо прошлост, али улепшавамо будућност“, на великој сцени Дома културе. Прошлогодишњи колачари, наставници Златица и Горан Геров, припремили су два колача: четвртину градског колача преузела је Књажевачка гимназија, која је овогодишњи градски домаћин, а део школског колача преузели су овогодишњи колачари наше школе, наставници Милан Вукић и Драгана Цвејић Вукић. Они ће колач предати колегиници Јелени Милошевић Петровић и њеној породици.

И овогодишњи Дан Светог Саве биће прослављен уз свечани програм и пријем за ученике који су, на предлог наставника и на основу одлуке Наставничког већа, похваљени и награђени поводом школске славе.

Као и претходних година, наградићемо ученике који су на крају првог полугодишта имали све петице, као и најредовније ученике, оне који у

првом полугодишту нису имали ниједан изостанак. Осим њих, биће награђени и ученици који су се истакли у ваннаставним активностима, спортским и другим такмичењима.

Светосавски програм и презентација новог, јубиларног броја „ИДЕЈЕ“, биће изведени у школи, 27 јануара, а ученици ће бити послужени славским колачем, житом и колачима.

*Драгана Цвејић Вукић,
наставник српског језика и
књижевности*

Летња школа конзервације и грнчарства

Ове године за летњу школу конзервације и грнчарства, која је радила од 29. 07. 2014. г. до 09. 08. 2014. г. пријавило се нас седморо ученика Техничке школе: Невена Николић, Јована Ђорђевић, Александра Миловановић, Соња Видојковић, Катарина Николић и Тамара Станисављевић, ученице III разреда и Милош Ранђеловић, ученик II разреда.

Као учесници овогодишње школе грнчарства и конзервације описујемо ово искуство као незаборавно и као одличну прилику да научимо нешто ново о занату и реставрацији старих предмета.

Прилику да се упознамо са основама конзервације керамике и метала пружио нам је Завичајни музеј из Књажевца у сарадњи са Централним институтом за конзервацију из Београда. Полазници керамике имали су прилику да се сретну са предметима са локалитета *Timacum Minus* и Винча, као и са савременом керамиком, док су конзерватори метала радили на предметима од бронзе и метала из музејске, археолошке и приватне збирке.

Што се тиче грнчарства, грнчари су имали прилику да науче доста о вајарству и грнчарији. Имали су презентације о грнчарству и грнчарским техникама, радили реплике старих предмета, зграфито технику, калупе, кондире, бардаке, правили плjosке, црепуље, шоље, тањире и комбинацију ручне технике и технике на ножном точку. У свему томе помагали су им професори вајарства из Зајечара и Београда.

Слободно време су проводили дружећи се и упознавајући једни друге, а родиле су се и неке симпатије. Такође су имали прилику да обиђу локалитет *Timacum Minus*, где су чули доста тога о овом утврђењу.

Равна из другог угла – шаљиво чаробно искуство

Дошао је дан поласка на то магич-

но путовање у чаробно село, звано Равна. Први ког смо упознали био је чувени чаробњак Томислав Живковић – звани Чика Тома, а онда су се око њега створиле и магичне виле са Београдског института за конзервацију изумрлих историјских магија, које су данас замениле савремене чаробне моћи.

Упознали смо се са локалитетом магије – *Timacum Minus*, који је на нас оставио чаробне утиске. На том поседу ми смо видели разнолике магичне биљке, као што су: хајдучка трава, коприва, зелена трава, црна трава, свежа трава, увела трава, покошена трава и покоји трн.

Што се хране тиче, јели смо разнолике магичне посласнице, умућене златним рукама које су држале пресвети чаробни штап илузије и задовољства, били смо очарани тим посласницама и радо смо очекивали сваки доручак и баш из тог разлога устајали смо у 8 ч. и одлазили у чаробну кухињу у којој смо јели: чаробну кукурузну питу – проју, чаробну тестенину „из римског доба” – макароне, чаробне штапиће – виршле, чаробне лоптице – јаја и чаробни напиток – јогурт, што се тиче ручка ту је био неизбежни чаробни пасуљ,

преукусна зелена зрна – грашак, магични кромпир са пилетином у уљаном сосу, магични кромпир са млевеним месом – мусака и невероватна паприка пуњена чаробним млевеним месом и магичним поврћем. За чаробне посласнице у кухињи била је задужена господарица свих кувалица, Гага.

Што се тиче активности, сусрели смо се са моћним чаробним напицима који су нам служили за чишћење пресветих предмета донесених са разних страна легендарне земље – Србије. Моћни конзерватори керамике користили су: ацетон, алкохол, примал са 50% ацетона, дестиловану воду, паралоид Б-72 и имали су специјалне магичне посуде под називом „Ђ” које су водиле у чаробни свет у који су одлазиле само лоше ствари, као што су вата, искоришћене жуте тракице, специјална дрвца и чачкалице коришћене за чишћење fine керамике. Конзерватори метала су од напитака користили: 96% алкохола, паралоид са 50% ацетона, ацетон, комплексон 5%, тинанску киселину, хлороводоничну киселину, соду бикарбону и H_2O . Они су такође користили магичне машине коришћене за детаљно и комплет-

У СВЕТУ НАУКЕ

но чишћење металних предмета од гвозђа и бронзе, а то су микро-мотори, скалпели, усисивач за скупљање прашине из прастарих предмета, као и решо специјализован за кување такозване „Клин чорбе”, са разним металним предметима пронађеним на познатим локалитетима широм земље Србије.

Дружење у чаробном селу Равни било је магично. Имали смо доста слободног времена које смо проводили у небеској просторији која је одисала ведрином и позитивном енергијом. У њој се окупљала дру-

жина која је збијала шале и сваке вечери играла чаробњачке игре, као што су карте, монопол и „Човече не љути се”. Такође, млади чаробњаци имали су прилику да обиђу чувено село Равна и упознају се са старим чаробњацима, који су били веома љубазни и провели нас кроз магична места овог чаробног села.

Ово је било незаборавно и чаробно искуство које ће нам остати у дугом сећању.

*Тамара, Јована,
Невена и Соња, III₄*

Један од разлога због којих сам се радовао поласку у средњу школу је била могућност да учествујем у једном од образовних програма за средњошколце које орагнизује Истраживачка станица Петница. За Петницу, која се налази близу Ваљева, први пут сам чуо од свог брата који је био полазник њених програма. Од тренутка када сам први пут чуо његове утиске једва сам чекао прилику да и ја postanем полазник Петнице. Та прилика ми се пружила већ пар месеци након поласка у средњу школу. Са усхићењем сам попунио формуларе за пријаву (одабрао сам програм „Историја култура и цивилизација”) и наредних месец дана сам провео нестрпљиво чекајући да сазнам да ли ћу постати „петничар”. Када сам угледао своје име на списку примљених ученика био сам одушевљен. Још увек памтим узбуђење, али и нервозу коју сам осећао ноћ пре поласка на први семинар.

У Петници сам слушао предавања уважених стручњака, писао семинарске радове, упознао се са истраживачким радом. У Петници сам научио доста тога, али не памтим семинаре само због тога. Када се погледа распоред активности током семинара, лако је помислити да нема времена за дружење. Међутим, након целодневног рада полазници свих програма се међусобно упознају, друже и забављају, а то неретко траје и до касно у ноћ. Зато сам након семинара у Петници увек морао да се добро наспавам да бих обновио енергију.

Поред једног семинара у оквиру

програма „Историја култура и цивилизација”, похађао сам још три семинара из програма историје. Сада, две године од мог последњег семинара, дефинитивно могу да кажем да је Петница имала утицај на мој развој и да ме је учинила бољим у сваком смислу. Научио сам да пишем семинарске и истраживачке радове. Ова вештина ми је већ била од користи, а дефинитивно ће ми помоћи и у будућности. Научио сам како да прикупљам проверене и тачне информације. Различита предавања факултетских професора и истраживача са научних института су ми показала да постоје разни начини да кажете оно што желите. Упознавање вршњака са различитим интересовањима ми је помогло да проширим своје видике. Кроз разговоре и мале дебате које сам водио са другим полазницима научио сам како да изнесем своје мишљење, али и да уважим туђе. Међутим, од свега што сам научио у Истраживачкој станици Петница, најважније ми је то што сам стекао способност да размишљам слободно, објективно и критички о стварима које ме окружују. Схватио сам да је то једини начин да доносим исправне одлуке и да установим принципе којима ћу се водити кроз живот. Управо због тога што сам стекао једну од најбитнијих основа за живот и што ћу увек моћи да размишљам својом главом, поносан сам на време које сам провео у Петници и тај период ћу увек памтити.

Иван Јерemiћ, IV₂

Јавни час о безбедности у саобраћају

По препоруци Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Светски дан сећања на жртве саобраћајних незгода ове године је обележен и у образовним установама широм Србије.

У Техничкој школи, тим поводом, у сарадњи са Полицијском станицом из Књажевца, организован је јавни час за ученике I и IV разреда, на тему безбедности свих учесника у саобраћају.

Начелник Полицијске станице Златољуб Стојановић и полицијски наредник Зоран Лапајне подсетили су ученике на важност поштовања саобраћајних прописа, упознали их са могућим тешким последицама саобраћајних незгода, као и са мерама које се морају предузети, да би се оне спречиле.

Да је ово предавање било јако занимљиво ученицима, показала је пажња са којом су га пратили, као и велики број постављених питања. Осим за тему безбедности у саобраћају, ученици су показали интересовање и за питање осветљења појединих улица у граду, као и за проблем трговине људима.

*Са званичне фејсбука стране
Техничке школе*

Међународни дани без аутомобила

Међународни дани без аутомобила обележени су ове године на разне начине, од 16. до 22. септембра, у готово две хиљаде градова широм Европе, али и света.

Како би указали на значај овог датума и подсетили суграђане да је један од кључних узрока загађења ваздуха

управо непромишљена употреба аутомобила, ученици Техничке школе прикључили су се овом обележавању. Са наставницом биологије, Биљаном Гојковић, они су 22. септембра организовали пригодне активности у школском дворишту и испред саме школе. Том приликом су делили картице разних

боја, са еколошким порукама, како би поручили возачима да аутомобиле замене бициклима, или још боље, иду пешице. Осим неговања здравих стилова живота, тако ће допринети и здравијој животној средини.

*Са званичне фејсбука стране
Техничке школе*

Викимедија у Завичајном музеју

У понедељак, 10. новембра, у нашем Завичајном музеју отворена је изложба ауторских фотографија непокретних културних добара Србије, награђених у оквиру међународног конкурса „Вики воли споменике” (Wiki Loves Monuments). Ово је прво учешће наше земље на великом светском „Wiki Loves Monuments” фото-конкурсу, о чијем значају и величини најбоље говори податак да је на конкурс, на светском нивоу, пристигло преко 350.000 фотографија из 33 земље света, чинећи га највећим светским фото-конкурсом свих времена.

Истог дана, пре отварања изложбе, у музеју је одржана и радионица, коју су водили инструктори Викимедије Србије. У овој радионици учествовале су три ученице одељења Ш₄ наше школе: Милица Тошић, Невена Николић и Тамара Станисављевић, заједно са предметним наставником Сањом Маркулин.

Радионица је обухватала упознавање са Википедијом – највећом онлајн-енциклопедијом и начином уређивања њених чланака, уз помоћ презентације коју су припремили инструктори Викимедије Србије. Њен циљ био је повећање слободног садржаја на интернету о нашем Музеју, али и о непокретним културним добрима у Књажевцу. Задатак нас учесника био је да креирамо чланке на Википедији о знаменитостима нашег града и околине, као и о Завичајном музеју.

Након успешно обављеног задатка добиле смо сертификате којима смо могле да се похвалимо. Драго нам је што смо имале ту част и привилегију да учествујемо у једној оваквој радионици и баш ми будемо те које су креирале званични чланак о Завичајном музеју Књажевац на Википедији.

Невена Николић и Тамара Станисављевић, Ш₄

Европска недеља програмирања

Недеља посвећена промовисању информационих технологија обележава се другу годину за редом на иницијативу Европске комисије.

У нашој школи је, тим поводом одржана презентација Лего робота. Презентацију су вршили наставници Техничке школе из Зајечара, Драган Манојловић и Дејан Дачић. Лего робот је изазвао велико интересовање, како међу ученицима, тако и међу наставницима. Сада још само треба набавити роботе, па у програмере...

Основне вештине програмирања биће потребне за многа занимања у будућности, а више од 90 одсто занимања у данашње време захтева одређена знања из области информатичко-комуникационих технологија.

*Са званичне фесбук стране
Техничке школе*

Први школски „Дабар“

Такмичење из информатичке и рачунарске писмености „Дабар“ је међународног карактера, а спроводи га Удружење професора Србије.

Идеја такмичења „Дабар“ настала је 2004. године у Литванији. Од свог настанка у такмичење се укључује неколико земаља: 2007. године такмичење је одржано у 6 земаља, 2010. године у 13, међу којима је била и Словенија, а 2012. године укључују се 3 неевропске државе: Јапан, Тајван и Канада. Србија први пут узима учешће 2013. године, а наша школа

новембра 2014. године, за ученике од 5. до 8. разреда основних школа и ученике средњих школа.

Ове године, учешће на међународном такмичењу „Дабар“ узеле су 172 основне и средње школе и преко 330 ментора. У нашој школи учествовала су 44 ученика у категорији старији дабар (ученици трећег и четвртог разреда) и 120 ученика у категорији дабар (ученици првог и другог разреда), под менторством наставника информатике – Златице Геров, Иване Спасић и Миомира Костића.

се прикључује ове године.

Циљеви такмичења су:

- Побољшање и унапређење информатичких вештина;
- Ширење и популаризација рачунарства и информатике;
- Упоредивање знања из области рачунарске науке и информационих технологија између ученика и студената у Србији и Европи;
- Откривање даровитих ученика и студената из информатике;
- Промоција социјалног контакта између младих људи из различитих школа и различитог порекла.

Препорука је да се такмичење реализује на редовним часовима информатике.

Школско такмичење „Дабар“ реализовано је у свим пријављеним школама у периоду од 17. до 21.

У категорији Дабар – ученици 1. и 2. разреда средњих школа, учествовао је укупно 3981 такмичар. Ивана Илић, П₄ заузела је 96. место. Међу првих 500 нашли су се и Катарина Калић П₄, Јован Станисављевић П₃, Сандра Матић П₂ и Вељко Петковић, П₂, као и Марина Спасић И₂, Бобана Ђорђевић И₂ и Станојковић Лола И₄.

У категорији старији дабар учествовало је 2238 такмичара. Најбољи од наших ученика били су Марко Ђорђевић и Јован Јоцић, ученици П₃ разреда и Милица Станковић и Иван Бајковић, И₄.

Такмичење је одржано путем онлајн-система такмичења, тако да је сваком ученику био потребан рачунар са приступом интернету.

*Златица Геров,
педагошки саветник*

24. ОКТОБАР – СВЕТСКИ ДАН РАЗВОЈА ИНФОРМАТИКЕ

Дана 24. октобра 2014. године у нашој школи обележен је Светски дан информатике. За време првог часа у поподневној смени одржан је огледни јавни час посвећен овом дану. Час су одржали ученици четвртог и другог разреда под менторством Златице Геров, наставника рачунарства и информатике.

Ментор је најпре представио циљ часа, а потом и предаваче. Предавачи

су учеснике у тему часа увели применом методе асоцијација. Потом су ученици другог разреда представили неке своје радове и како су до њих дошли, користећи Гугл диск. Представили су и могућност израде једног документа са више различитих рачунара у исто време.

Након тога, применом методе „олуја идеја”, представљено је шта све можемо радити на интернету. То

је био и увод у упознавање са блогем Безбедни кутак, чије су ауторке неке од ученица-предавача на овом часу. Затим је изведена радионица на тему „Опасност вреба”, где су излистане могуће опасности на интернету и њихово избегавање.

У завршном делу часа, учесници су позвани на даљу сарадњу и заједнички рад. Уколико има интересовања, наставиће се радионице са темом безбедног коришћења интернета.

Тема и начин реализације часа идеја су ученика-реализатора. У улози наставника-модератора били су: Марија Милијић, Марија Лазаревић, Теодора Маринковић, Милица Станковић и Даница Лукић, ученице IV₂ и Марија Миладиновић, Радован Илић, Милица Митровић, Мартина Тодоровић и Сандра Матић, ученици II₂.

У улози ученика били су: ученици I₅ и IV₂, наставници, као и Марина Милошевић, педагог школе.

Марија Милијић, IV₂

Hour Of Code 2014 Сат програмирања у Техничкој школи

Техничка школа једна је од 132 школе из Србије које су до 11. децембра 2014. године узеле учешће у глобалној акцији под називом „Hour of code” (Сат програмирања). На јавном часу предмета Рачунари и програмирање, одржаном тога дана, ученици одељења III₃, образовног профила машински техничар за компјутерско конструисање, уз помоћ наставника Горана Герова и Миомира Костића, „угостили” су ученике одељења II₁, образовног профила архитектонски техничар-оглед и део ученика одељења II₄, образовног профила туристички техничар, и покушали да их, уз помоћ туторијала које су организатори припремили и уз пример програма из наставе, упознају са основама програмирања.

„Сат програмирања” је глобална кампања коју организује непрофитна организација Code.org у оквиру глобалног догађаја који носи назив

„Недеља програмирања” (Computer Science Education Week), чији је циљ да се демистификује појам програмирања и покаже како свако, без обзира на пол или године, може да научи основе програмирања.

„Сат програмирања” се одржава од 8. до 14. децембра 2014. године у

преко 180 земаља широм света, а ову акцију подржавају највеће светске компаније као што су Google, Facebook, Amazon, Microsoft и друге.

*Геро Горан,
наставник стручних предмета
машинске струке*

СЕМИНАРИ И ОБУКЕ

Наставници у школским клупама

И у школској 2014/15. години су наши наставници често били у школским клупама, похађајући акредитоване програме стручног усавршавања, представљајући колегама нова знања, или учествујући у интерним обукама.

До краја јануара, реализовано је 10 акредитованих семинара (укупно 1683 сата стручног усавршавања ван школе):

1. „Обука наставника и стручних сарадника за образовање ученика за људска права” – 3 наставника
2. „Савремени модел планирања и реализације наставе стручних предмета у техничким школама” – две групе са укупно 46 наставника
3. „Усавршавање наставника енглеског језика у основним и средњим школама” – 3 наставника
4. „Школа будућности: Е-алати у настави” – 7 наставника
5. „Републички зимски семинар за наставнике српског језика и књижевности” – 3 наставника
6. „Подршка ЕУ средњем стручном

- образовању” – 4 наставника
7. Трибина „Кембрицови испити у циљу праћења постигнућа успеха ученика у складу са Заједничким европским референтним оквиром за језике” – 2 наставника
8. Трибина „Креативно дете у разреду” – 13 наставника
9. „Енергетска ефикасност објеката” – 29 наставника
10. „Примена ИКТ у настави” – 20 учесника,

а у току је онлајн семинар „Бесплатна виртуелна учионица”, који похађа седморо наставника.

У току зимског распуста организоване су и презентације искустава и сазнања са наведених семинара и трибина: „Безбедност деце на интернету” (предавач Златица Геров), „Школа будућности” (предавачи Јелена Радисављевић, Сања Маркулин и Емина Голубовић), „Примена информационо-комуникационих технологија у настави” (предавачи Ивана Спасић и Томица Милоса-

вљевић), „Креативно дете у разреду” (предавачи Горан Поповић, Ивана Јевтић, Емина Голубовић и Марина Милошевић), „Подршка ЕУ средњем стручном образовању” (предавачи Снежана Цветковић, Наташа Аранђеловић, Оливер Радисављевић и Драгана Цвејић Вукић), „Обука наставника, стручних сарадника за образовање ученика за људска права” (предавачи Иван Амон, Снежана Цветковић и Јелена Петровић), као и интерне обуке „Израда тестова знања по нивоима знања” (предавачи Марија Цветковић, Тања Игњатовић, Ивица Милутиновић, Ивана Спасић и Златица Геров), „Примена информационо-комуникационих технологија у настави”, „Мотивација и подршка ученицима” (предавачи Ивана Спасић и Наташа Аранђеловић) и „Постављање циљева код ученика” (предавачи Горан Геров и Мирослав Станчић).

*Марина Милтшевић,
школски педагог*

Семинар о реформи средњег стручног образовања

У оквиру Пројекта „Подршка Европске уније средњем стручном образовању”, који се реализује у Србији уз финансијску подршку ЕУ, у Нишу је у новембру одржан први од два блока семинара за наставнике средњих стручних школа и представнике школских управа са територије источне и јужне Србије.

У уводном делу учесници су упознати са циљевима модернизације средњег стручног образовања у Србији, кључним иновацијама, као и институцијама које учествују у читавом процесу. То је била прилика да се направи осврт на стратешки оквир и правце развоја средњег стручног образовања, како је текао процес реформи, који су најважнији резултати, а шта изазови и шта

предстоји. Кључна иновација тиче се приступа развоју програма образовања, где оно више није листа тема које ће се предавати, већ је то образовање усмерено на исходе, тј. крајњи циљ – оно што ће ученик знати и бити способан да уради по завршетку процеса образовања и учења.

С тим у вези обрађене су теме: структура плана и програма, наставни процес и оцењивање – теме блиске и неизбежне свима који раде у образовању, а опет увек изазовне у смислу да се сваки пут сазна понешто ново и корисно што даље може користити не само наставницима, као креаторима и реализаторима наставног процеса, већ пре свега ученицима као крајњим корисницима.

Овакви скупови су одлична при-

лика да се са колегама из других средина размене ставови и искуства о датим темама. Посебно су била драгоцене запажања просветних саветника након обављених екстерних евалуација, у вези са стањем у средњим стручним школама. Они су и овог пута били отворени за сугестије и предлоге колега који су радо користили време за дискусију, како би указали на проблеме и примере добре праксе у својим школама.

Наставници Драгана Цвејић Вукић, Снежана Цветковић, Оливер Радисављевић и Наташа Аранђеловић присуствовали су овом семинару и били поносни што је у пар наврата наша Техничка школа била помену-та као пример добре праксе.

*Наташа Аранђеловић,
наставник енглеског језика*

СЕМИНАРИ И ОБУКЕ

Примена информационо-комуникационих технологија у настави

Техничка школа једна је од 122 пилот школе у којима се ове школске године реализује Програм огледа за примену приступа настави усмереној на учење и развој компетенција ученика у основном и средњем образовању и васпитању.

Прва у низу обука наставника за нови приступ настави, „Примена информационо-комуникационих технологија у настави”, одржана је у нашој школи 1-2. новембра 2014. године. Захтевну, али и веома занимљиву обуку похађало је осамнаесторо наставника, педагог и наставник математике.

Првог дана су предавачи, наставници Математичке гимназије Мијодраг Ђуришић и Јовица Милисављевић, упознали учеснике семинара са друштвеном мрежом Едмодо и могућностима њеног коришћења као платформе за хибридную и диференцирану наставу. Кроз практичан рад, наставници су могли уочити како функционише Едмодо, из угла ученика, али и наставника. Гугл апликације за образовање (од којих се неке већ користе у школи) практично су испробали креирајући заједничке, групне презентације, документе, календаре обавеза, догађаје и делећи их међусобно.

Други дан био је пун занимљивих предлога за осавремењавање наставе употребом информациононих технологија. Учесници семинара су научили да креирају своје прве Прези презентације, у улози ученика решавали, а затим и правили сопствене Каху квизове. Неке од практичних вежби биле су и израда упитника, Вибли сајта, а као интересантан начин евалуације представљен је и Линоит.

Веома обиман наставни материјал са семинара, као и домаћи задатак који се мора предати до 28. фебруара 2015. године (и који је услов за добијање сертификата), доступан је на:

<http://ikt-obuka.ucenjenadaljinu.edu.rs/domaci-zadatak>.

*Љиљана Жикић,
наставник математике*

СЕМИНАРИ И ОБУКЕ

Национална конференција о безбедности деце на интернету

У Београду је, 10. децембра 2014. године, одржана Национална конференција о безбедности деце на интернету. Имала сам част да јој присуствујем, као један од пет представника наше Школске управе.

На почетку конференције упознати смо са активностима пројекта Кликни безбедно у оквиру Центра за безбедни интернет Србије, као и са Националном кампањом за борбу

против говора мржње на интернету.

Ораду са младима и безбедносним изазовима које доноси развој технологије говорила је Биљана Лајовић, координатор Јединице за превенцију насиља у Министарству просвете, науке и технолошког развоја. Тема њене презентације била је „Безбедни интернет – како реагује образовни систем?“.

Саша Живановић, испред Мини-

старства унутрашњих послова говорио је на тему „Искуства Одељења за борбу против високотехнолошког криминала“.

Биљана Кикић Грујић говорила је испред Центра за превенцију девијантног понашања код младих „Таргет“.

„Деца у дигиталној ери“ била је тема разговора Немање Вукотића, из Министарства трговине, туризма и телекомуникација.

О предаторима на интернету: од мита до истине говорили су:

- Јелена Радосављевић Кирћански: „Да ли постоји типични предатор и типична жртва?“
- Влада Арсић: „Армагедон: реакција јавности на конкретне случајеве“
- представник тужилаштва: „Предатори у пракси: искуства тужилаштва“.

О свим овим темама разговараћемо на нашим локалним трибинама како бисмо колегама и ученицима пренели информације о могућим опасностима које вребају са интернета.

*Златица Геров,
педагошки саветник*

Обука наставника и стручних сарадника за образовање за људска права

У Регионалном центру за стручно усавршавање у Нишу реализован је, децембра 2014. године, акредитован семинар „Обука наставника и стручних сарадника за образовање за људска права“, коме сам присуствовао са колегиницама Снежаном Максимовић и Јеленом Петровић.

Аутори и реализатори семинара су били Виолета Станковић и Милорад Младеновић (Едукациони центар Лесковац).

*Иван Амон,
наставник грађанског васпитања*

СЕМИНАРИ И ОБУКЕ

Изградња мреже удаљених лабораторија за јачање сарадње универзитета и средњих стручних школа

Темпус пројекат NeReLa, чији је пуни назив: Building Network of Remote Labs for strengthening university-secondary vocational schools collaboration (Изградња мреже удаљених лабораторија за јачање сарадње универзитета и средњих стручних школа), има за циљ да унапреди инжењерске студије у Србији увођењем иновација у настави инжењерства применом удаљених експеримената и да ојача сарадњу универзитета и средњих техничких школа кроз обуке наставника средњих техничких школа за примену удаљених експеримената у настави и тиме подигне атрактивност и интересовање за упис на инжењерске студије код ученика средњих стручних школа у Србији.

Пројекат траје три године, а реализација пројекта је започела 1. децембра 2013. године. Координатор пројекта је Универзитет у Крагујевцу, а пројектом руководи др Радојка Крнета са Факултета техничких наука у Чачку. Поред Универзитета у Крагујевцу, универзитети из Србије, партнери на пројекту су: Универзитет у Београду, Универзитет у Новом

Саду и Универзитет у Нишу. Неуниверзитетски партнери из Србије су Мрежа регионалних центара за професионални развој запослених у образовању „Мрежа РЦ и ЦСУ”, Заједница електротехничких школа Србије, Заједнице машинских школа Републике Србије и Балканска мрежа за образовање на даљину (БАДЕН).

Европски универзитети партнери на пројекту су: Универзитет у Марибору, Словенија; Универзитет Деусто, Билбао, Шпанија; Универзитет у Порту, Португал; Европски Универзитет Кипар. Неуниверзитетски ЕУ партнер на пројекту је компанија Vest Cybernetics из Патре, Грчка.

Пројекат ће омогућити да се у лабораторијама четири највећа универзитета у Србији инсталира најмодернија опрема за реализацију експеримената који се изводе на даљину из области електротехнике, рачунарског инжењерства и механике. У сарадњи са европским партнерским институцијама које имају богато искуство у примени удаљених експеримената на студијама инжењерства и умрежавању удаљених

лабораторија, у оквиру пројекта ће бити креирана веб платформа – библиотека даљинских експеримената (Library of Remote Experiments – LiReX) преко које ће студенти и наставници моћи да преко интернета приступају умреженим даљинским лабораторијама и да изводе експерименте који су постављени у тим удаљеним лабораторијама.

Пројектом је предвиђена серија обука за око 180 наставника средњих електротехничких и средњих машинских школа на којима ће се ови наставници оспособити за употребу удаљених експеримената у оквиру реализације својих наставних активности. Прва једнодневна обука одржана је 12.01.2015. године на универзитету у Нишу. Овој обуци присуствовало је троје наставника наше школе: Горан Геров, Томица Милосављевић и Ивана Спасић.

*Ивана Спасић,
наставник електротехнике*

Креативно дете у разреду

У Регионалном центру за стручно усавршавање Књажевац, 29. новембра 2014. године реализована је изузетно посећена трибина „Креативно дете у разреду”, коју је акредитовао Завод за унапређивање образовања и васпитања у Београду.

На трибини су учествовали учитељи и наставници основних и средњих школа, васпитачи предшколских установа, стручни сарадници и директори школа.

О неуро-психолошким основама и културним аспектима креативности, препознавању креативних потенцијала

код ученика и техникама за подстицање и развијање креативног мишљења код ученика говорили су водитељи трибине, Емил Влајић, неуропсихијатар, и Мирсада Топаловић, психолог.

Са жељом да се упозна са начинима подстицања креативности и иницијативе ученика, семинару је присуствовала и група наставника наше школе.

СЕМИНАРИ И ОБУКЕ

56. Републички зимски семинар за наставнике српског језика и књижевности

Републички зимски семинар има традицију дугу 56 година. Сваког јануара на Филолошком факултету у Београду окупљају се наставници српског језика и књижевности, који похађају предавања, друже се и размењују искуства са колегама, а најбољи међу њима добијају и награде које додељује Друштво за српски језик и књижевност Републике Србије.

Као и претходних година, и на овогодишњем семинару учествовали су наставници српског језика и књижевности Техничке школе из Књажевца. Тамо су нашу школу представљали Јелена Милошевић Петровић, Драгана Цвејић Вукић, Бојан Ристић и Катарина Ђурић. Ове године имали смо и посебно задовољство да примимо другу награду, коју је у конкуренцији средњошколских часописа освојио лист наше школе „Идеја”.

Додела награда била је свечани тренутак, који је одржан већ првог дана семинара. Били смо поносни због овог успеха, који представља признање нашем неуморном раду на изради школског листа, као и увођењу ученика у тајне журналистике, које уче на новинарској секцији.

У преподневним часовима била су пленарна предавања, а много занимљивије биле су поподневне радионице. Од двадесет радионица, сваки наставник могао је да учествује у четири. И ове године посетили смо предавање о језичким играма у настави, у чијој припреми је поред доц. др Весне Ломпар, са своје две колегинице учествовао и наш колега из студентских дана Саша Чорболоковић. Учествовали смо и у радионици која се бавила језичким „зачкољицама” у

тестовима мср Катарине Беговић. Занимљиво је било и предавање о могућностима употребе музике у настави српског језика и књижевности, које је припремила млада професорка Мина Ђурић.

У тајне успешног рецитованја упутио нас је доајен српске културе, рецитатор, песник и професор културе говора на Учитељском факултету у Београду, проф. Ратомир Рале Дамјанивић. Ово предавање је било посвећено песми „Плава гробница” Милутина Бојића, али је професор на захтев присутних рацитовао и стихове из познатих песама љубавне поезије.

Наравно, обрадовали смо се и сусрету са својим професором историје језика др Слободаном Реметићем, академиком, а имали смо прилике и да поразговарамо са аутором читанки, које користимо у настави, Босилком Милић.

О општим стандардима постигну-

ћа за крај општег средњег образовања говорила је група аутора, о новим образовним стандардима за крај обавезног образовања за предмет Српски језик говорила је проф. др Зона Мркаљ, а о предметној настави и међупредметним компетенцијама проф. др Драгица Павловић.

Секција сценских уметности Филолошког факултета извела је „Покондирену тикву”.

Вечерње часове искористили смо за посету Народном позоришту, у коме се давала „Избирачица” Косте Трифковића, у режији Николе Завишића. Слатко смо се насмејали глумачким бравурама Милорада Мандића у улози Тошице и осталих првака нашег националног театра. Посета позоришту била нам је и подстрек за креативнији рад са драмском секцијом наше школе.

*Драгана, Јелена и Бојан,
наставници српског језика и
књижевности*

СЕМИНАРИ И ОБУКЕ

COBISS - програм за претраживање библиотечке грађе

Програм COBISS омогућава корисницима да претражују библиотечке каталоге како монографских јединица, тако и серијских публикација, односно периодике. Коришћењем овог програма корисници се информишу о одређеном књижевном, научном и писаном делу одређене врсте којим располаже дотична библиотека. Уколико је библиотечка грађа у тзв. електронској форми, онда је корисник може преузети и користити на свом или неком другом рачунару.

Наиме, програм COBISS је својим сервером постављен и функционално организован у Народној библиотеци Србије и тренутно укључује 162 народне библиотеке у Србији. Поменуте библиотеке су меморисале своје библиотечке садржаје и системом мрежног рачунарског хардвера омогућено је комуницирање између библиотека.

Школске библиотеке које располажу интернет везом, на посредан начин, преко COBISS сервера Народне библиотеке Србије, укључене су у овај сложен систем и библиотечка грађа стављена је на коришћење корисницима у школским библиотекама (ученици, наставници и др.).

У свакодневном раду у школској библиотеци корисник мање или више налази тражену библиотечку грађу (књиге, уџбенике, енциклопедије, часописе и др.) и наравно, користи је у мери својих потреба. Међутим, шта ако исход тражења није повољан? У тим случајевима корисник позива програм COBISS и претражује библиотечке каталоге свих умрежених библиотека. Корисник се на овај начин информише о поседовању и начину коришћења тражене библиотечке грађе (књига, уџбеник, серијска публикација, библиографски рад и др.). Једноставно речено, шта и где

се налази тражени библиотечки садржај. Поред тога, добија и одговор о начину коришћења који може бити:

- коришћење искључиво у библиотеци,
- коришћење изван библиотеке (позајмица),
- коришћење у електронској форми.

Иначе, почетак претраживања заснива се на интернет налогу Народне библиотеке Србије и COBISS-а. По отварању налога корисник добија списковни мени свих библиотека које су укључене у систем (има их, као што смо навели 162). На том списку налази се и књажевачка (градска) Народна библиотека „Његош”. Када је корисник позвао каталог изабране

траживање даље даје нам одговор да ли је изабрана монографска јединица доступна и на који начин. При овоме се мисли да ли се користи искључиво у библиотеци или се може позајмити на коришћење. Ако је изабрана монографска јединица на коришћењу, тренутно, одговор је негативан. Треба рећи да се периодика или серијске публикације могу преузимати одмах, по тражењу, јер је већина њих у електронској форми записа. Може се у овим случајевима задати временски период од године а до с или од м до р итд. Обрађен је већи број часописа „као рецимо познате дневне новине „Политика” и др. и то од 1903. год. до данашњих дана. То је за наше појмове

библиотеке добија упитни прозор за претраживање по два критеријума.

Дакле, претраживање библиотечке грађе је могуће или избором и уносом презимена аутора или уносом имена траженог дела. Како је целокупна библиотечка грађа обрађена по UDK (универзална децимална класификација) ситему добијени одговори су корисницима познати садржаји који овај систем даје. Пре-

импозантан податак меморијског ускладиштења новинског текста са могућностима претраживања и корисничког коришћења. Употребом COBISS програма наилазили смо да су збирке песама познатих српских књижевника обрађене на овај начин и доступне корисницима са неколико „клика на школском рачунару”.

*Иван Ђорђевић,
школски библиотекар*

СЕМИНАРИ И ОБУКЕ

Наш први акредитовани семинар

Техничка школа је активан члан четири заједнице стручних школа, а њени представници су редовни учесници њихових скупштина. Од како је прописно правилником као обавеза,

недовољних оцена... Општи закључак је био да све наведено не доприноси атрактивности наших струка и образовних профила.

Када нам је на заједници грађе-

стручно усавршавање наставника је незаобилазна тема сваке скупштине. Говорећи о томе, директори и наставници су најчешће истицали да за наставнике стручних предмета не постоји довољно квалитетних акредитованих семинара. Изузев подручја рада Економија, право и администрација, готово и да није било организованих и реализованих програма обука који су се тицали предметне дидактике, а посебно за инжењере разних струка, иако се они годинама у свом раду сусрећу са низом проблема, од којих су најчешћи: преобимно градиво, често непримерено узрасту ученика, неадекватни уџбеници или недостатак уџбеника, превисока очекивања, у знатној мери неусклађена са предзнањем и могућностима ученика (најнижи ниво очекиваног знања од стране наставника и даље је углавном ниво примене), незаинтересованост и немотивисаност ученика, а самим тим и велики број

винских школа препоручено да сами, знајући све проблеме и потребе наставника, осмислимо програме обука, упркос кратком року за конкурисање, почеле смо да креирамо наш семинар. Тако је настао програм обуке „Савремени модел планирања

и реализације наставе стручних предмета у техничким школама”, као један од могућих одговора на потребе наших колега, дипломираних инжењера машинске, грађевинске, саобраћајне, електротехничке и других техничких струка, који држе наставу стручних предмета (теоријских предмета, вежби и практичне наставе). Будући да су и готово сви општеобразовни предмети у функцији струке, а проблеми слични или исти, семинар је намењен и наставницима општеобразовних предмета.

Концепт обуке развијале смо и побољшавале кроз низ интерних обука, који смо успешно реализовале у оквиру Програма стручног усавршавања у школи у току претходне две школске године, а 2014. године програм је акредитован од стране Завода за унапређивање образовања и васпитања, под бројем 638.

Сам програм обуке реализује се кроз неколико мини предавања и бројне, разноврсне радионице за њихову практичну примену, усмерене на решавање проблема из свакодневне наставне праксе.

Међу најважнијим темама су питања:

СЕМИНАРИ И ОБУКЕ

- стандарда наставничких компетенција (са освртом на њихову процену приликом посете часовима, посебно од стране просветних саветника, као и њихов утицај на вредновање квалитета рада школе),
- законских основа, значаја и квалитета планирања и припремања наставе,

Како се поједине савремене наставне методе примењују у пракси, наставници-учесници су могли да испробају у улози ученика. У току семинара, радећи у групама са колегама из струке, припремали су групни сценарио за час, бирајући методе ефикасне у односу на циљеве које су сами поставили, прилагођавајући наставни садржај различитим ниво-

струке, који су га (на скали до 4) проценили оценом 3,92. Уз наставнике Техничке школе из Књажевца, семинар су похађала и три наставника Школе за основно и средње образовање „Видовдан” из Бора, као и петоро наставника Техничке школе из Зајечара.

Средином новембра семинар је одржан и у Техничкој школи из Пирота. На семинару су учествовали школски педагог и психолог, као и двадесет осморо наставника машинске, електро и саобраћајне струке, оценивши га оценом 3,68.

Посебан изазов био нам је и семинар за наставнике Мачванске средње школе из Богатића, која, као и наша, има пет подручја рада и много образовних профила. Двадесет и осморо наставника и наставник математике били су веома активни учесници семинара, којим су, судећи по оцени 3,88, били веома задовољни.

Јануарски распуст био је посвећен групи од двадесет и осам наших наставника – економиста и наставника општеобразовних предмета. Два дана динамичног рада резултирала су креативним сценаријима, предлозима и идејама, а нас је обрадовала њихова оцена (3,88).

Сваки семинар био је ново и драгоцено искуство, са сваког смо понеле нове идеје које су нам помогле да унапредимо свој рад. Право је задовољство упознавати нове школе и колеге, размењивати искуства, дружити се и учити од њих. Ако бисмо издвојиле нешто што нас је највише обрадовало, свакако би то било питање колеге из Пирота: „Да ли овај семинар има наставак?”

Љиљана Жикић,

дипломирани математичар,

Златица Геров,

мастер инжењер машинства,

Лидија Јевтић Вушкович,

дипломирани грађевински

инжењер

Марина Милошевић,

дипломирани педагог

- примене Блумове таксономије у планирању и формулисању образовних, васпитних и функционалних циљева часа, као и
- осавремењавања наставе и примене разноврсних наставних метода и облика рада, усклађених са узрасним карактеристикама, индивидуалним могућностима и потребама ученика.

има знања и креирајући оригиналне наставне материјале.

До сада је семинар одржан четири пута, а похађало га је 113 наставника, оценивши га високим оценама.

Семинар је у октобру месецу похађало двадесет и шесторо наставника стручних предмета машинске, грађевинске, електро и кожарске

СЕМИНАРИ И ОБУКЕ

„Савремени модел планирања и реализације стручних предмета у техничким школама”

Наставници Техничке школе у Књажевцу и ове године наставили су са својим стручним усавршавањем. Зимски распуст је погодан за овај облик рада, па је у том термину одржан и семинар под називом „Савремени модел планирања и реализације стручних предмета у техничким школама”.

Овај семинар реализовале су наше колегинице, наставнице наше школе Златица Геров и Лидија Јевтић Вушковић, Марина Милошевић, педагог и Љиљана Жикић, директор наше школе. Ова екипа је већ била добро уиграна, јер је пре наше школе исти семинар одржан за групу наставника стручних предмета из наше школе, као и у школама у Пироту и Богатићу.

Група наставника општеобразовних предмета и стручних предмета економске струке имала је прилике да се упозна са савременим моделима планирања наставе, постављањем образовних циљева по нивоима и новим, креативним наставним методама, које подстичу активну наставу. Најзанимљивије биле су радионице и представљање групних радова. О неким радовима развила се и полемика о различитим могућностима планирања наставе.

Методе које су нам представљене на овом семинару су занимљиве и употребљиве у наставној пракси. Стално се треба усавршавати и похађати семинаре, јер је то предуслов за успешно и креативно обављање нашег одговорног наставничког посла.

Бојан Ристић, наставник српског језика и књижевности

Сазнали на семинару, применили у пракси

Са жељом да поделим своја добра искуства у примени нових сазнања са разних семинара које сам похађала у претходној години, по други пут сам учествовала на конкурс Завода за унапређивање образовања и васпитања „Сазнали на семинару применили у пракси”. На моју велику радост, средином децембра 2014. године обавештена сам да је мој рад ушао у избор за награду и да ћу 16. јануара добити прилику да у просторијама Завода свој рад презентујем Централној комисији, ће затим изабрати три најбоља рада. Посебно сам била поносна, јер је и прошле године мој рад био међу 15 најбољих.

Сада сам ипак морала сам да питам који рад је у питању, јер сам на конкурс послала три рада: Дигитална придошлица, Гуглификација и Научноистраживачки радови у редовној настави. Сазнала сам да је у питању мени можда и најомиљенији рад, Гуглификација. Било ми је посебно драго, због тога што сам имала доста материјала за презентацију свог рада, јер сам много тога применила у пракси тек након његовог слања. У раду сам говорила о примени знања стечених на семинару „Гугл апликације за гугл генерације”, који сам похађала у периоду јули-август 2014. године. Посебно ми је драго да је све што сам применила у раду са ученицима наишло на њихове веома позитивне реакције, а сличне су биле и реакције колега. Те своје утиске сам и пренела приликом презентације рада.

Иначе, на конкурс „Сазнали на семинару применили у пракси” за 2014. годину пристигла су 92 рада из 14 области. Комисије су по областима одабрале 46 радова за базу, а 15 најуспелијих радова предложиле за награду. Била је велика част наћи се међу 15 најбољих, али истовремено и веома узбудљиво презентовати пред тринаесточланом комисијом. Трему сам савладала поносом што сам могла рећи колико смо сати обуке,

као наставници наше школе, могли себи приуштити и шта смо при том могли научити.

једини двоструки аутори радова у бази за 2014. годину, а ја и једини аутор из Књажевца.

Централна комисија је изабрала три најбоља рада, међу којима се, на моју жалост, није нашао и мој рад. Али, на моје велико изненађење, у базу су уврштена два моја рада. Осим Гуглификације ту је и рад Научноистраживачки радови у редовној настави, тако да смо Весна Петровић из Економске школе из Ниша и ја

Овом приликом желим захвалити колегиници Драгани Цвејић Вукић на несебичној колегијалности и лекторисању свих мојих радова и презентације.

База радова налази се на адреси: <http://www.zuov.gov.rs/saznali-primenili-baza-radova-2014/>

*Златица Геров,
педагошки саветник*

„Екко-Еко Кампања Креативне омладине”

Пројекат „ЕККО – Еко Кампања Креативне Омладине”, реализовало је удружење Тимочки клуб из Књажевца у сарадњи са средњим школама из Књажевца.

Општи циљ пројекта био је популаризација туризма као важне делатности, осмишљавањем туристичких програма који неће нарушити природне вредности заштићених подручја, креирањем идеја и начина промоције за подстицање и развој природног, екотуризма и одрживог туризма на Старој планини.

Специфични циљеви пројекта били су подизање нивоа знања, информисаности и вештина двадесеторо ученика књажевачких средњих школа, кроз информативне радионице и тренинге за креирање нових

идеја и начина промоције развоја екотуризма као и подизање свести становништва општине Књажевац о значају, потенцијалу и условима за развој екотуризма на Старој планини кроз очување животне средине у заштићеним подручјима, промоцијом нових идеја и приступа развоју туризма.

Једна од активности овог пројекта био је и петодневни камп на Старој планини, на коме је двадесеторо ученика из Књажевачке гимназије и Техничке школе из Књажевца, заједно са својим професорима и тренерима, осмислило изглед и садржај овог сајта као и страница на Фејсбуку, Инста-

граму и Твитеру, а у циљу промоције и развоја одрживог туризма на Старој планини.

Све пројектне активности имале су за циљ информисање што већег броја људи о значају и потенцијалу развоја екотуризма Старе планине. Суштина очувања еколошких вредности је у проналажењу праве мере, економске добити с једне стране и очувању животне средине, ресурса и традиционалних вредности подручја с друге стране.

У склопу припрема за завршну активност овог пројекта, у нашој школи одржан је тренинг под називом „Вођење форум процеса”.

На тренингу су учествовали чланови ученичког парламента Техничке школе и ученици смера туристич-

ки техничар који су укључени у пројекат „Еко кампања креативне омладине”. Учесници су добили информације о начину иницирања форум процеса, начину како функционише, као и која је улога и сврха форума у доношењу одлука. Кроз основно предавање, а касније и путем интерактивних радионица, учесници тренинга су имали прилику да спознају значај тимског рада у доношењу одлука, у превазлажењу проблема који настају у тиму, и да науче како се решавају кризне ситуације у тиму.

*Милица Тошић,
Соња Видојковић и Дајана
Јовановић, III₄*

Овако изгледа наша кампања: „Средњошколци вас позивају да осетите чари Старе планине. Освојите Зуб! Проведите породични одмор на Старој планини и уверите се зашто она постаје једно од најатрактивнијих туристичких места у Србији. Било да вас и вашу породицу занима активни одмор, посете манифестацијама или уживање у природи, Стара планина је право место за вас.

Сви знамо да живимо на Балканском полуострву. Међутим, да ли знате и како је полуострво добило име? Наше полуострво је добило име по планини Балкан, односно како је данас називамо - Стара планина. Дођите, видите, освојите Стару планину, а на њој се са породицом и одморите и откријте зашто је баш по њој полуострво на коме живимо добило име.

Стара планина поседује невероватно богатство биљних врста, али да ли ће оно заувек бити ту? Хоће ако свој породични одмор проведете чувајући природу и уживајући на свежем ваздуху...

Освојите Стару планину и њене нетакнуте природне лепоте и уживајте у прелепим биљним врстама које само овде можете видети. Дођи, види, освоји, са породицом се одмори!”

Сајт: <http://nazubu.com/>

Facebook:

www.facebook.com/na.zubu

e-mail: na.zubu2@gmail.com

Twitter:

www.twitter.com/na.zubu

Instagram:

www.instagram.com/na.zubu

ЕТНО СУСРЕТИ

На Деветим сусретима етно-удружења, одржаним 6. и 7. децембра у Дому културе у Књажевцу, представила се и наша школа.

Овогодишње Етно сусрете обележио је долазак многобројних излагача из разних градова Србије, као и из Македоније, Бугарске и Русије. Богатство фолклора, старе занате и рукотворине, представила су удружења из наше земље, демонстрирајући богатство различитости народа који живе на тлу Србије.

У суботу, у 12 часова одржан је и програм у којем смо могли да видимо разне фолклорне игре, уживамо у играма и песмама из Русије и видимо нову колекцију одеће удружења „Извор” из Књажевца.

Недељу је обележило дружење са гостима из Русије у малој сали Дома

културе и програм „Бисери по пољу расути”, који су припремили ученици ОШ „Дубрава”.

Као и претходних година, Техничку школу су представљали ученици трећег разреда образовног профила туристички техничар. Они су припремили разноврсни промо материјал, инспиративне поруке и предмете од различитих материјала. По њиховим речима, било је то дивно искуство, јер су били у могућности да упознају и виде традиције различитих народа, обичаје, језик, разне специјалитете, одевне предмете и органске производе. И ученици, као и наставници стручних предмета туристичке стру-

ке, задовољни су што су били део ове манифестације и што су искористили

ли прилику да на најбољи начин представе своју школу, којом се поносе.

*Тамара Станисављевић III₄,
Соња Видојковић III₄*

Марко добио специјалну награду за лого града

У оквиру Етно-сусрета, удружење за неговање традиције „Извор”, по други пут је расписало Конкурс за лого и сувенир града. Ученици другог разреда, образовног профила туристички техничар, на редовним часовима рачунарства и информатике израдили су предлоге за магнет, као и нека графичка решења за лого. Чланови Блогострип секције радили су предлоге у писаном облику. Радови нису остали незапажени – Марко Андоновски, ученик II₄, добио је специјалну награду за графичко решење.

*Златица Геров,
педагошки саветник*

Крај лета са олдтајмерима на путу

ЛАГАНО СРБИЈОМ

Свако од нас има неко интересовање, нешто што га релаксира и чиме се занима, ван текућих обавеза које живот значе.

Лето је време када би савремен човек требало да се опусти и себи да мало одушка од свих обавеза које нам живот у данашње време намеће.

Један догађај је прошлог лета после летовања на мору и музичких активности којима се такође бавим, обележио и крај лета на један веома интересантан начин који ће мени остати у сећању.

Рели олдтајмера под називом рели „Лагано Србијом”, је туристички караван историјских возила, који за циљ има како промоцију олдтајмер културе на овим просторима, тако и туристичких дестинација кроз које пролази.

Први пут је одржан 2012. године, а ове 2014. године је одржан по трећи пут у периоду од 28. до 31. августа.

Рели олдтајмера је кренуо из Гроцке. Укупна дужина пута износила је 1070 км, а поред чланова олдтајмер клубова из Србије учествовали су и гости из Словеније, Хрватске, Бугарске и Македоније.

Траса којом се рели ове године кретао је била:

првог дана: Гроцка, Велика Плана, Јагодина, Параћин, Зајечар, Гамзиград;

другог дана: Гамзиград, Криви Вир, извор Црног Тимока, Ромулијана, посета римског насеља и палате Галерија из III века;

трећи дан: Гамзиград, Зајечар, Књажевац, Ниш, Лесковац (посета Лесковачкој роштиљијади) и на крају, Врањска Бања, где се званично рели

и завршио.

Моје учешће на овогодишњем релију је почело у Зајечару, где сам се прикључио колони олдтајмера као представник олдтајмер клуба из Књажевца.

Мојим времешним возилом Ауди Супер 90 из 1968. године, са којим ми је после годину дана од када га имам ово уједно била и прва возња ван Ниша, веома сам задовољан, јер се добро показао, возњом без иједног квара, као и малом потрошњом горива.

Прва изложба у којој сам учество-

вао је била у центру града Зајечара где су нас дочекали љубитељи олдтајмера, знатижељна публика и пар зајечарских олдтајмера.

Уз музички програм, сликање и разговор са посетиоцима изложбе време је буквално пролетело, а наш караван се упутио пут Гамзиграда и Гам-бање.

У Гамзиградској бањи смо били два дана, посетили Феликс Ромулијану (латински: Felix Romuliana), где смо гледали добру позоришну представу и премијеру једног домаћег филма, а олдтајмери су били изложени унутар зидина римског комплекса Феликс Ромулиана с краја 4. века, једног од најважнијих касноримских локалитета у Европи.

Сам улазак кроз капију Ромулијане олдтајмером је био привилегија и прави догађај за памћење, што бих рекао, судар неколико сведока различитих временских и цивилизацијских одлика.

Било ми је задовољство на премијери филма упознати и разменити неколико речи са нашим познатим редитељем Гораном Марковићем.

Боравак у Гамзиградској бањи, ифантастичан дочек и организација људи из туристичке организације, свечани ручак уз специјалитете тог краја, су поред Врањске Бање у којој смо следећих дана били, оставио на мене посебан утисак за памћење.

Сутрадан, наш караван олдтајмера се упутио ка центру почетка Тимочке буне – Кривом Виру (Тимочка буна, побуна против деспотског режима српског краља Милана Обреновића, која је избила у источној Србији 20. октобра 1883. године у Кривом Виру и проширила се целим Тимочким регионом у источној Србији), где смо уживали у лепотама овог краја, уз пригодан програм, о народним обичајима и историји ових крајева, банкет и фантастични део природе где је извор Црног Тимока.

По повратку у Гамзиградску бању свратили смо у Бољевац, где смо такође у центру приредили изложбу олдтајмера за све знатижељне грађане који су са носталгијом и осмехом посматрали наше „љубимце”.

Трећи дан смо кренули пут Књажевца и Ниша, уз паузе за одмор и сликање, а у Лесковцу смо посетили и чувену Лесковачку роштиљијаду, где смо својом изложбом били део необичних и занимљивих дешавања у центру града.

Изложбом у центру Врања, где су нас срдечно дочекале наше колеге олдтајмераши из тог краја, и свечаним вечерњим програмом у дивном хотелу Врањске Бање, хотелу „Железничар”, уз домаћу музику краја, као и уз специјалитете домаће кухиње, уједно се завршило и званично део релија „Лагано Србијом”.

Са пређених 650 километара у три дана романтичне возње, ова манифестација, моје учешће у њој и сви догађаји и дешавања која су пратила наш караван, остаће заувек у мом лепом сећању, као део једног лепог лета 2014. године.

Никола Вучковић, наставник ликовне културе

Књажевачки „олдтајмери“ у дворишту наше школе

У склопу прославе 83 године рада наше школе, ученици и наставници су организовали занимљиву изложбу – ревију старовременских возила на четири, али и два точка. Оваква возила представљају део старије, али и оне млађе историје аутомобилизма и саобраћаја на просторима наше општине и као таква имају историјски али и емотивни значај, како за локалну средину тако и за њихове власнике. Подсећања ради, „олдтајмером“ се сматра свако возило старије од тридесет година. Посетиоци овог скупа су могли уживати у разноликим возилима: циповима из Другог светског рата, Вилису МБ (Willys MB, 1941) и Форду GPW (Ford GPW, 1942), „новијим“ теренцима марки Лендровер (Landrover, 1968) и Вилис Оверленд (Willys Overland, 1956), путничким аутомобилима Фолксваген „буба“ (Volkswagen Beetle, 1959), Воксхал (Vauxhall, 1977), Опел кадет, Мини морис, али и мотоциклима марки BMW, Tomos Puch, Jawa и многим другим примерцима. Занимљиво је истаћи да је неколицина изложених возила или мотоцикала у власништву ученика, али и наставника наше школе.

Иначе, скуп је организован у задњем дворишту школе и био је праћен програмом који су водили ученици и професори наше школе, уз одговарајућу музичку подлогу са озвучења.

Након трочасовне изложбе и разгледања возила, власник сваког од

22 изложена примерка је добио и посебну захвалницу за учешће, док је стручни жири доделио шест плакета „нај“ возилима, и то у следећим категоријама:

- најстарији четвороточкаш: Willys MB (1941), цип, власник Миодраг Виденовић,

- најстарији двоточкаш: Ласта Сарајево (1945), бицикл, власник Милош Ћирковић,

- најоригиналнији четвороточкаш: Vauxhall Viva (1977), аутомобил, власник Зоран Петровић,

- најоригиналнији двоточкаш: Tomos Puch Kolibri 12 (1959), мотоцикл, власник Небојша Илић,

- најатрактивнији четвороточкаш: Volkswagen „Буба“ (1959), аутомобил, власник Горан Трандафиловић,

- најатрактивнији двоточкаш: BMW R25 (1950), мотоцикл, власник Зоран Ранђеловић.

Након подела захвалница и престижних плакета, поворка возила је „окренула круг“ градом, као што је и пракса на великим и престижним скуповима старовременских возила. Самом скупу присуствовали су готово сви ученици наше школе, заинтересовани наставни кадар, као и велики број грађана нашег града. На крају ваља напоменути да су у организацији скупа учествовали ученици машинских одељења наше школе, док су у промоцији изложених возила учествовали ученици профила туристички техничар и комерцијалиста-оглед, генерација '97. На-

ставнички трио који је био у организацији скупа чинили су професори Саша Милосављевић, Никола Вучковић и Младен Милошевић. Надамо се да ће једна оваква мани-

фестација постати традиционална и да ће наредне године окупити још већи број старовременских возила из нашег окружења.

*Младен Милошевић,
наставник енглеског језика*

Острво чуда – Крит

Крит, највеће грчко острво, одваја Егејско од Либијског мора и уједно означава границу између Европе и Африке. Дужина острва је око 260 км а ширина варира од 10 до 56 километара. На острву живи око 600 000 становника. Природа Крита је чудесна – у самом центру се дижу планине, у њиховим долинама су поља маслина, поморанци и винове лозе, док су дуге пешчане или шљунковите плаже испарцелисане гребенима. Критска цивилизација је поникла на острву Криту негде 3000 година пре нове ере. По легенди, бог Зевс је рођен на Криту, у пећини, на једној равни која је данас позната као долина „хиљаду ветрењача”. Данас Крит одише пуним животом.

Главни град Хераклион има око 150 000 становника, али су највећа туристичка места Херсонисос, Ретимно и Хања, у којима велики број кафића и таверни нуди специјалитете специфичне за ово острво. Најлепше од свега су километрима дуге пешчане и шљунковите плаже, од којих 61 испуњава стандард европске плаве заставе за чистоћу воде.

Десет дана је мало да се обиђе овако велико острво, али довољно да се обиђе његов западни део.

Била сам смештена у туристичком месту Агиа Марина, у коме је све подређено лету, сунцу и мору, а карактерише га дугачка пешчана плажа, хотелски комплекси и модерни ноћни клубови.

На само 10 километара од места Агиа Марина налази се град Хања, до 1972. главни град Крита и једно од најживописнијих места на острву. У минојско доба Кидонија, како се тада називала Хања, била је важан град-палата који је касније наставио свој развој у античко доба, под римском, византијском, венецијанском и турском влашћу.

Хања је два града у једном. Шетња старим средњовековним делом града у коме су продавнице сувенира и таверне на отвореном из којих до-

пиру звуци бузукија, као и новим делом града са великом луком, венецијанским светиоником, цамијом, и кућама из венецијанског и турског периода, путовање је кроз историју Крита.

У старом граду су и велика лука, венецијански светионик, цамија и фонтана, „шедрван”, како би то рекли Турци, око које се окупљају шетачи да би на тренутак доживели путовање кроз историју Крита. Одлуком Министарства културе Грчке, стари град је 1965. г. постао историјски споменик од посебног значаја.

Међу посећенијим местима у граду је Агора, затворена пијаца, зграда у облику крста, где је пазарним данима највећа понуда надалеко чувених, квалитетних домаћих производа – маслина, сирева, меда, вина и ракије.

Највеће атракције на острву су свакоко плаже Фаласарна, Елафониси и залив Балос.

На југозападу острва налази се прелепа плажа Елафониси која гледа на отворено море. Препознатљива је по кристално чистој, мирној и тиркизој води, као и по карактеристичном песку који је или корално беле или розе боје. Плажа Елафониси и њена околина су под заштитом пројекта „Натура 2000” који је спроведен у циљу заштите и очувања природне околине. Забрањено је износити розе песак са плаже, као и брати разне врсте биљака које расту на овом подручју.

Највећа атракција је залив Балос – део лагуне који се отвара ка мору.

Поглед на овај залив који је препознатљив по тиркизно-плавој боји мора и розе боји песка по плажи оставља без даха. Вода је у заливу плитка, свега неколико центиметара, а на појединим местима је дубока, али топла.

Оно што не треба пропустити на острву је обилазак клисуре Самарија, најдуже у Европи (16 км). Клисура је део венца Белих планина у западном делу острва и данас је национални парк, отворен од маја до октобра. Литица је у неким деловима висока и 1250 метара. Стаза у Самарији је добро мапирана целом дужином и сматра се најпопуларнијом стазом за планинарење у Грчкој.

Да бисте упознали ову неупоредиву природну лепоту, морате да budete спремни да пешачите од шест до осам сати. Клисура је изузетно богата ретким врстама растиња, дрвећем, ароматичним и лековитим биљкама.

У Самарији се на четвртог километру од уласка у клисуру налази и најстарије дрво на острву, чемпрес стар 2000 година. Занимљив је и животињски свет, па су његови припадници законом заштићени, што значи да је строго забрањен лов. У клисури је много врста птица, а царује по обичају – златни орао. Ипак, најпознатији становник Самарије је кри-кри, дивља критска коза, потпуно аутентична, која живи само на Криту. Изузетно се спретно креће по врлетима клисуре и скаче са стене на стену. Самарија је кроз векове, због географског положаја, имала важну улогу у животу локалног становништва, јер је била готово идеално место за скривање од непријатеља.

Спој традиције и савременог начина живљења, као и несвакидашња добродошлица и традиционална гостољубивост мештана учиниће да Крит постане место коме ћете се изнова враћати.

Сања Маркулин, наставник економске групе предмета

Група Led Zeppelin – када су дивови ходали земљом

На почетку су били „анонимуси”, али су за само неколико година израсли у највећи и најпопуларнији бенд у историји популарне музике. Чланови групе били су: Jimmy Page (соло гитара), Robert Plant (вокал), John Bonham (бубањ) и John Paul Jones (бас).

Група је основана 1968. године и врло брзо је, захваљујући свом иновативном приступу рок музици, стекла бројна поклонице и поштоваоце.

Група се сматра пиониром хард рока и хеви метала, али се у њеном звуку уочавају и утицаји блуза, регеа, соула, фанка, цеза, келтске и индијске музике, као и фолка, попа, латино музике и кантрија.

Како су сједињавали музичке жанрове, с друге стране су сједињавали и људе у свету, рушили расне границе и промовисали љубав међу свим људима и народима света. Читаве генерације расле су уз њихове песме које су позивале на благостање и мир. Тако је музика спроводила мисију коју многи други од којих би се то очекивало нису знали да промовишу.

Бенд је расформиран 1980. године, након смрти бубњара John Bonhama.

Оставили су дубок траг у историји рокенрола, пре свега високим уметничким дојмовима на подручју

рок музике, али и несумљивим утицајем на друге извођаче. Наравно, група је постигла и незапамћене комерцијалне успехе.

До данас је продато преко 300 000 000 носача звука ове групе широм света, од тога само у Сједињеним Државама 109 000 000. Највећи хитови по којима памтимо ову групу су: Dazed and confused, Whole lotta love, Immigrant song, Stairway to heaven, Kashmir, Tea for one...

Страхиња Трандафиловић, II₃

Пешачење и планинарење

Поводом Међународног дана пешачења, 12. 10. 2014. године, књажевачки планинари су, под покровитељством Министарства омладине и спорта и уз

помоћ Планинарског савеза Србије, покренули у Књажевцу промоцију пешачења и планинарења у Србији.

Преко 600 пешака и планинара из

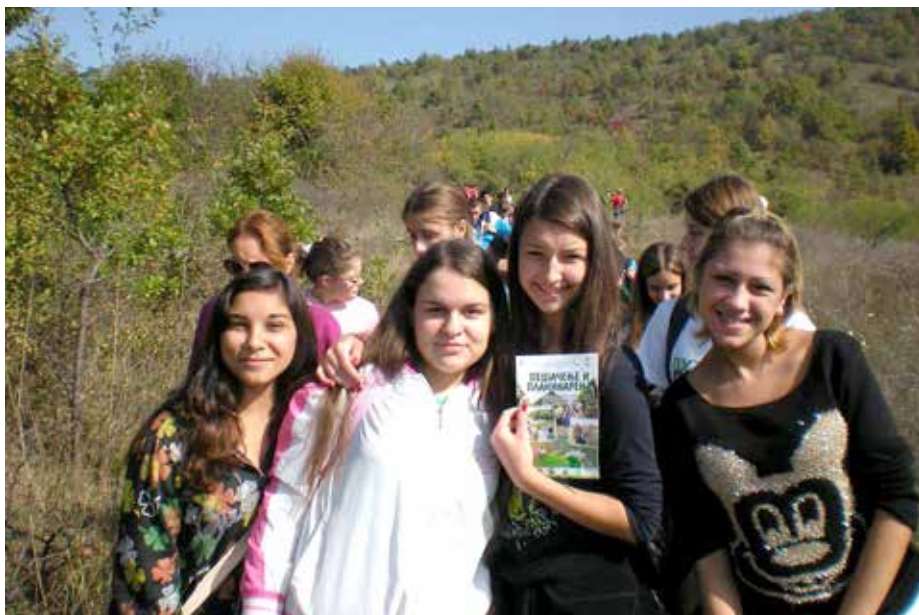
Књажевца, Кладова, Неготина, Бора, Злата, Бољевца, Зајечара и Ниша, узраста од 5 до 85 година, изашло је по михољданском Сунцу на стазе здравља и стазу задовољства у околини Књажевца.

Међу њима је било 106 ученика и 7 наставника Техничке школе, који су пешачили Стазом здравља Јевик, дужине 3 km и Стазом Јевик – излетиште Бараница, дужине 5,5 km.

Циљ ове акције био је да се промовише и подигне јавна свест о пешачењу као најмасовнијој, најједноставнијој и најјефтинијој физичкој активности, односно пешачењу као здравом стилу живота, који мења лоше навике.

И зато, уредимо и оживимо наша излетишта!

Сања Маркулин, наставник економске групе предмета

НА ЈОШ ЈЕДНОМ ЧАСУ СПЕЛЕОЛОГИЈЕ

80 сати у Церјанској пећини

У народу познатија као Провалија, Церјанска пећина (Церјанка) код села Церје, у околини Ниша, представља једну од наших најдужих и најзанимљивијих пећина. Пећину је формирао речни ток понорнице Провалије, речице која извире на ободима планине Калафат која се налази између Сврљига и Ниша. Током шездесетих година прошлог века, сматрана је најдужом пећином у Србији, са нешто више од 4 км истражених канала. Данас, дужином од 6025 м, заузима треће место, одмах иза Ушачког пећинског система (6138 м) и Лазареве пећине (12500 м).

Средином новембра месеца прошле године, у оквиру пројекта комплексних истраживања Церјанске пећине, одељење Завода за заштиту природе у Нишу организовало је вишедневну акцију спелеолошких (спелеологија се бави проучавањем пећина и јама) истраживања удаљених делова пећине. Циљ акције било је поновно мерење канала на крају пећине и покушај тражења нових, неистражених канала. После више комбинација, истраживачка екипа је „спала на два слова”: др Драган Нешић - Неша, геоморфолог и дугогодишњи спелеолог пореклом из Зајечара, некадашњи професор географије, а данас запослен у Заводу за заштиту природе у Нишу, и потписник ових редова, Младен Милошевић, професор енглеског језика у нашој школи. Пошто је за извођење ове акције предвиђено четири дана, и пошто би се истраживали делови пећине удаљени 4 км од улаза, предвиђено је да ово буде „бивак” акција, односно акција у којој би се у пећини спавало три ноћи, без изласка ван. Како је списак неопходне спелеолошке али и бивак опреме премашио 70 ставки по спелеологу (од преко 100 м ужета преко техничке опреме, хране, вреће и душека за спавање, резервне одеће, прве помоћи, итд.), сва опрема је стала у пет транспортних спелеолош-

ких врећа. Да би се сва та опрема унела у пећину било је неопходно још људи, тако да је наша екипа имала помоћ од четворо спелеолога и љубитеља природе приликом уласка и тројице приликом изласка, након четири дана проведена у Провалији.

На тај начин, екипа од шесторо људи ушла је у Церјанку, 9. 11. 2014. око 11 часова. Неша и ја смо се поздравили са сунцем које нећемо видети наредна четири дана. Пошто кроз прва три километра Церјанке пролази активни речни ток, морали смо носити комбинеzone са дубоким чизмама јер је вода на појединим местима ујезерена до нивоа кукова. Улазни део пећине карактерише силасни узани канал са малим водопадом а потом стотинак метара канала високог свега 1-1.5 м са дубоким водом. Потом канал добија веће димензије, просечне ширине од 2-6 метара а висине од 5 до 20 метара, тако да на појединим местима имате утисак као да се налазите у каквом кањону. Што се тиче пећинског накита, који је углавном оно што пећине разликује једне од других по лепоти, у овим деловима пећине има разнобојних салива, драперија, док су сталагмити и сталактити присутни углавном у завршним деловима пећине. Од трећег километра од улаза водени ток понире у тзв. сифон, односно пролаз који је до плафона пећине испуњен водом. Међутим, нешто пре сифона, одваја се удесно наставак пећинског канала, који је знатно тежи за пролаз – треба „пречкати” преко бочних зидова тзв. Месечевог канала да не бисте упали у дубоке „лонце” са водом, или се провлачити између великих каменних блокова у тзв. Дворани блокова. Управо на крају поменутог дворана по први пут треба употребити пењачку опрему и ужем се спустити низ вертикалу од десетак метара у наставак пећине. На том месту транспорт екипа нас оставља, након пет сати напредовања кроз

пећину, и жели нам среће у наредна четири дана, када ће око 13 часова доћи на ово исто место да нам помогне са транспортом врећа назад. Опремамо вертикалу ужетом и спуштамо се заједно са тешким врећама у пространи канал у коме ће бити наш пећински бивак у наредна четири дана. Бивак је мало нагнут, нераван, али барем нема много камења већ смо на ситној глини која није превише влажна. Надувавамо душеке и припремамо вреће за спавање. Али пре одласка на спавање проверавамо неколико бочних канала недалеко од нашег бивка. Иначе, последњи истраживачи који су били у овом далеком делу пећине су спелеолози АСАК-а из Београда (Академски спелеолошко-алпинистички клуб) и то још 1999. године. Не проналазимо ништа „ново” у овим каналима осим што смо се добро испрљали у расквашеној глини. Враћамо се у бивак, припремамо вечеру на малом „примус” плинском горионику, скидамо комбинеzone са чизмама и увлачимо се у топле вреће за спавање. Гасимо своја електрична спелеолошка светла и пећина тоне у потпуни мрак. Једини звук који чујемо су повремени капи воде које падају у мале базене са водом у каналима изнад наших глава. Иначе, температура у овој пећини је око 10 степени, што и није мало, али чим спелеолог стоји у месту, креће потхлађивање. Зато је топла врећа за спавање најбоље уточиште – у њој ће се од телесне температуре осушити и мокра гардероба.

Седам је часова изјутра и буди нас аларм на ручном сату, јер, где чуда, сунца нема у пећини. Сјајно смо спавали, изморени напорним путем од уласка ка бивку и краћим вечерњим истраживањем. Други дан у пећини намењен је одласку на сам крај пећине. Пењемо се уз давно постављено уже у наставак пећине и напредујемо најлепшим делом пећине – уским

каналом препуним прелепих калцитних када са водом и прошараним разноликим накитом, стубовима, саливима, дугачким сталактитима који висе са таванице. На неколико места постављамо ужад, да бисмо премостили ујезерену воду, дубине преко главе, или премостили вертикалне делове пећине. Завршни део пећине је прави мали лавиринт, где се два пећинска „спрата” спајају и преплићу и на неколико места се завршавају дубоким сифонима. Покушали смо да проверимо мерења колега из АСАК-а у једном од канала са дубоком водом и измерили свега 50-ак метара канала када смо морали да одустанемо због предубоке воде. Закључили смо да су нам ипак потребна неопренска ронилачка одела уколико желимо проверити наставак овог канала, што остављамо за неку наредну акцију. Пред крај овог канала фотографишемо невероватан пећински накит – хелактите, мале таваничне „кристале” који не прате силе земљине теже, већ се уврћу попут коврца косе. Лоцирамо улаз у огроман, Саливни канал, чији обилазак остављамо за сутрадан. Враћамо се у бивак око 18 сати, кувамо супу на примусу и „готово јело” и лежемо, поприлично преморени. Што се тиче умора, велика пећинска влага али и хладноћа лако црпи снагу спелеолога, тако да је јака исхрана веома важна али и испијање велике количине воде. Пијаће воде имамо на претек у калцитним кадама, и сипамо је искључиво на местима у којима не видимо измет слепих мишева.

Трећег дана у пећини, одлазимо до Саливног канала. Канал је тако назван јер под овог канала чини пећински салив, односно разнобојна калцитна кора која „тече” низ овај канал нагнут под углом од 45°. Опет смо на ужету, спуштамо се са средине канала. Ласерским даљиномером меримо дужину канала од 120 метара. Пречник је десетак

метара. У једном бочном делу канала улазимо у вертикални процеп, али не води даље. На крају канала – поново сифонско језеро, десетак метара у пречнику. Са зидова час кристално бели саливи, час црвено-жути. Поново смо затечени лепотом Церјанске пећине. Враћамо се у горњи хоризонт, проверавамо још пар обилазних канала и фотографишемо пећински накит. Констатујемо да су нам се чизме поцепале на пар места, тако да водимо рачуна о дубокој води. Овог пута смо раније у бивку, око 16 часова. Сређујемо утиске и након вечере, лежемо рано, око 19 ч.

Последњи дан у пећини је „освајачки”. Већ навикнути на буђење у тоталном мраку, где границу између ноћи и дана одређује само часовник, устајемо око 7 ч. и након уобичајених јутарњих ритуала, кафе или чаја и

јаког доручка (суво месо и качкавал), почињемо са паковањем јер нам је ово последњи дан у пећини. У договорено време се пењемо уз уже ка месту где нас је транспортна екипа оставила пре нешто више од три дана, извлачећи и вреће са опремом. И баш као по договору, у 13:10 ч. чујемо гласове наших другова у даљини.

Срећа је присутна са обе стране – код нас, јер после четири дана причамо са другим људима, а и код њих – јер виде да је наш боравак прошао глатко. Лагано крећемо ка излазу који је удаљен пет часова напредовања кроз лепоте Церјанке. Успут примећујемо једну велику колонију слепих мишева, вероватно око 200-300 јединки, на плафону испред Дворане блокова. Претпостављамо да улазе у пећину из оближње јаме, коју ћемо што пре додатно истражити да бисмо утврдили повезаност са пећином и открили нове пећинске канале. Такође, налазимо још пар места на којима би се требало попети у потрази за новим каналима, који се понекад налазе и високо у таваници великих пећина као што је Церјанска.

Повратак никада није лак. Тада попусти концентрација па лако може доћи и до повреда. Међутим, „журимо полако”, док нам мале потешкоће праве, Неши и мени, чизме пуне воде, јер су нам поцепане у пределу бутина и доњег дела леђа. На срећу, неопренске чарапе спасавају барем стопала од хладне воде. На стотинак метара од излаза, упадам скоро цео у воду, изнад појаса. Но, смејем се, јер је излаз близу. Видно исцрпљени, излазимо из пећине око 19 часова. Напољу нас чека изненађење – телевизијска екипа РТС-а, која је била обавештена о нашој необичној акцији и предвиђеном изласку, као и „домаћини” из Завода. „Падају” Нешина и моја изјава за ТВ као и коментари људи из Завода. Напољу дува хладан новембарски ветар док скидамо са себе мокре комбинезоне и пресвлачимо се. Гледамо звездано ноћно небо са чуђењем – као да смо заборавили како изгледа, боравећи 80 сати под каменим сводом. Оцењујемо акцију као успешну – озбиљнија истраживања Церјанске пећине, на местима која смо забележили, тек следе.

Младен Милошевић, наставник енглеског језика и спелеолог

Сува, лепша и топлија сала

Претходну годину запамтићемо као годину у којој смо били изузетно вредни и доста тога урадили на уређењу школског простора. Најзначајнији су, свакако, радови на физкултурној сали школе, за чије је

текуће одржавање у 2014. години општина Књажевац доделила додатна средства у буџету школе.

У току лета успешно су завршени радови на препокривању и изолацији крова сале, чиме је коначно решен

вишегодишњи проблем њеног прокишњавања. Крајем децембра извршена је и замена старих и постављање нових ПВЦ прозора на сали и на тај начин битно побољшано њено грејање. У току зимског распуста замењен је и део паркета који је био у најгорем стању, па ће, у другом полугодишту, ученике дочекати сува, лепша и топлија сала.

Како је, због прокишњавања, паркет у сали скоро потпуно пропао, школа ће покушати да обезбеди средства и за његову неопходну, комплетну замену. Тако ће се створити још бољи услови за бављење спортом на часовима физичког васпитања, у оквиру школских спортских секција или рекреативно, као и на тренинзима и утакмицама књажевачких омладинских спортских клубова, који школску салу користе у терминима ван наставе.

Допринос вредних кровопокривача уређењу школе

У овом полугодишту ученици одељења III₇, под руководством предметних наставника Тошић Једрена и Поповић Горана, били су веома активни на уређењу школске средине.

Поред изузетног доприноса уређењу еко-врта у оквиру пројекта „Пут ка Еко-школи“, ученици последње генерације наших кровопокривача су у оквиру стручне праксе израдили и црепом покрили настрешницу изнад новог улаза у котларницу школе.

*Горан Поповић,
наставник стручних предмета
грађевинске струке*

Наградни излет за ученике и наставнике

Септембра 2013. дошли смо на идеју да на крају школске 2013/14. године наградино одељење које у току школске године направи најмањи број изостанака по ученику и тиме мотивишемо ученике да редовно похађају наставу. Обећање је испуњено, а награду су заслужили ученици одељења II₁, садашњег III₁, који су били највреднији у похађању наставе и на крају другог полугодишта имали најмање изостанака у школи – укупно 1211, односно 52.65 по ученику.

Симболична награда за њих, њиховог одељењског старешину Радмилу Тошић, као и наставнике који су се истакли у току школске године као ментори такмичарима, као организатори културних и јавних догађања и промотивних активности, или као аутори школских пројеката, био је једнодневни излет до Сокобање, 24. јуна 2014. године.

Био је то прекрасан дан, у току кога смо откривали нове лепоте Сокобање. Многи од нас по први пут су прошетали Озреном и сишли до водопада Рипаљка. За наставнике је, ипак, највеће и најлепше знађење била спомен-соба Иве Андрића у хотелу Моравица. Прошетали смо градом и, уз плъусак који није успео да нам поквари расположење, уживали у ресторану „Стара воденица”.

Жао нам је што део ученика и наставника није могао да нам се придружи, али верујемо да ће се наредне године опет потрудити да заслуже сличну награду.

Захваљујемо туристичкој агенцији „Никистеф” која нам је помогла у организацији излета, чији програм од срца препоручујемо.

*Љиљана Жикић,
наставник математике*

СЕПТЕМБАР МЕСЕЦ СПОРТА

Спортски септембар на базену

У организацији Јавног предузећа „Спортско-туристички ресурси Књажевца”, уз подршку свих школа на територији општине Књажевац,

покренута је акција „Спортски септембар на базену”, која је одржана током септембра месеца, са циљем активирања што већег броја ученика и бављења спортом. Прва акција је била одржавање Окружног такмичења у пливању, по изузетно лепом времену, уз присуство преко 80 уче-

ника из округа. Затим је следећег викенда по такође прелепом времену одржан турнир у баскету и утакмице у одбојци.

Нашу школу су репрезентовале две екипе у баскету. Техничка школа 1 је била у саставу: Немања Крстић П₁, Никола Шомођи П₂ и Душан Милетић IV₁, а Техничка школа 2 у саставу: Никола Николић П₁, Душан Тодоровић П₆ и Михајло Лазаревић П₅.

Ове две екипе играле су и финале турнира, где је боља била екипа Техничка школа 1.

Девојке су се такмичиле у одбојци и екипа наше школе је заузела прво место, а састав екипе је био следећи: Анђела Игњатовић П₂, Марија Миладиновић П₂, Вања Костадиновић П₂ и Дуња Дујковић I₂.

Ученици су били изузетно задовољни целокупном акцијом „Спортски септембар на базену”. Надамо се да ће она постати традиционална.

*Владан Цвејић,
наставник физичког васпитања*

Освајање Бабиног Зуба

Планинска акција „Освајање Бабиног зуба”, у оквиру трећег дела акције „Септембар месец спорта”, одржана је 11. 10. 2014. године, у организацији ЈП „Спортско туристички ресурси општине Књажевац”.

Учесници акције аутобусом су дошли до Јабучког равништа, испред хотела „Стара планина”. Пешачење су наставили ски-стазом 7а до врха где се завршава гондола, а после мале паузе наставили даље до такозваног Обручастог камена. Након сликања дошли су до највише тачке, почетка стазе Сунчана долина, одатле се

спустили до Маркове ливаде и направили малу паузу. Уследио је долазак у планинарски дом где су учесници добили сендвиче и освежење. У поподневним сатима је

следио повратак кући.

Тридесет и шесторо ученика Техничке школе, у пратњи наставника Владана Цвејића и Сање Маркулин, провело је незаборавни дан у шетњи

и планинарењу по Сунцем обасјаним падинама, стазама и путевима око Бабиног зуба.

*Владан Цвејић,
наставник физичког васпитања*

СВЕТОСАВСКИ ТУРНИР У СТОНОМ ТЕНИСУ

Традиционални Светосавски турнир у стонм тенису одржан је у петак, 23. јануара 2015. године. У конкуренцији дечака поново је најбољи био Јован Милутиновић Ш₆, који никада није изгубио на овом турниру. Јован је у

финалу надмашио Немању Војиновића Ш₃, док је треће место освојио Иван Игњатовић П₃.

У конкуренцији девојчица најбоља је била Мирјана Божиновић П₂. Друго место заузела је Јована Станојевић ИВ₂,

а треће Милица Јеленковић Ш₁.

Турнир су организовали наставници физичког васпитања Марија Милетић, Радовоје Бонић и Владан Цвејић.

*Владан Цвејић,
наставник физичког васпитања*

КРОС РТС-а

Традиционални Крос РТС-а одржан је 17. октобра 2014. г. на хиподрому у Зајечару. Нашу школу представљали су следећи ученици: Марко Веселиновић IV₁, Стефан Николић IV₁, Никола Крављача II₁, Марија Миладиновић II₂, Милица Милојковић II₁, Јована Накић III₁ и Катарина Николић III₁.

Наши ученици су остварили запажене резултате, најбоље у последњих неколико година. По изузетно лошој стази, пуној благице и воде и уз учешће деце која тренирају атлетику из целе Србије, наши ученици су били сјајни.

Милица Милојковић II₁ заузела је пето место у конкуренцији ученица

других разреда средњих школа. У истој конкуренцији Марија Миладиновић II₂ је заузела седмо место. У конкуренцији девојчица трећих разреда Јована Накић је била осма.

Никола Крављача заузео је једанаесто место код ученика других разреда средњих школа.

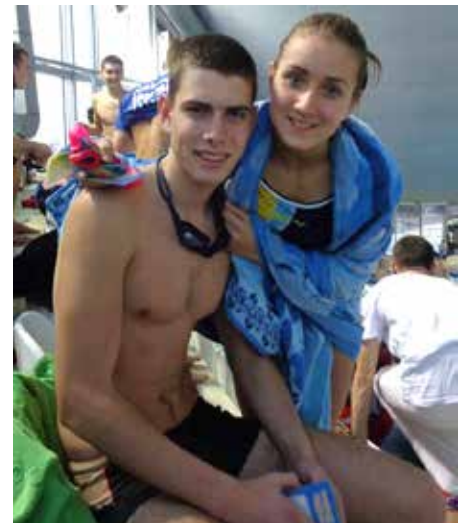
Владан Цвејић, наставник физичког васпитања

ТАКМИЧЕЊА У ПЛИВАЊУ

Окружно такмичење у пливању одржано је 19. септембра 2014. г. на базену Бањица у Књажевцу. Учествовало је преко 80 ученика у свим категоријама. Нашу школу представљали су следећи ученици: Марија Цветковић II₂ (100 м краул), Патрик Колндрекај III₂ (100 м прсно), Марио Андријевић I₂ (100 м краул) и Алекса Миленковић II₂ (100 м краул). На овом такмичењу наши ученици успешно су репрезентовали Техничку

школу. Марија Цветковић је освојила прво место у конкуренцији девојчица средњих школа и пласирала се на Републичко такмичење. Патрик је заузео друго место у конкуренцији дечака и такође се пласирао на Републичко такмичење. Републичко такмичење је одржано 25. новембра 2014. г. у Београду, у спортском центру „Милан Гале Мушкатиновић“. Нашу школу представљало је, као што већ рекосмо, двоје ученика:

Марија Цветковић II₂ на 100 м краул и Патрик Колндрекај III₂ на 100 м прсно.

Било је преко 1000 такмичара у свим категоријама. Наши ученици су испунили очекивања, завршили су своје трке, Марија је заузела 25. место а Патрик 28. место. То је веома добар резултат, јер су њихови ривали углавном били чланови пливачких клубова.

Владан Цвејић, наставник физичког васпитања

СТОНИ ТЕНИС

Школски турнир у стоном тенису, који је уједно био и изборни турнир за општинско такмичење, одржан је 30. септембра 2014. године. Учествовало је више од двадесет дечака и девојчица.

Пласман код дечака је:

1. Јован Милутиновић, III₆
2. Иван Игњатовић, II₃
3. Милош Мариновић, IV₁

Пласман код девојчица је:

1. Јелена Миладиновић, IV₃
2. Невена Тасић, IV₄
3. Мирјана Божиновић, II₂

Општинско такмичење одржано је у нашој школи. Мушку екипу чинили су Јован Милутиновић, III₆ и Иван Игњатовић, II₃, а женску Јелена Миладиновић, IV₃ и Мирјана Божиновић, II₂. Девојчице нису имале конкуренцију, па су се директно пласирале на Округно, док су дечаци победили екипу Књажевачке гимназије са 2:0 и изборили пласман на Округно такмичење. У појединачној конкуренцији бољи од Јована је био ученик Књажевачке гимназије.

ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

Округно такмичење у стоном тенису одржано је у Зајечару 07. новембра 2014. г. Наша школа је учествовала са мушком и женском екипом, док је у појединачној конкуренцији учествовала Јелена Миладиновић.

У конкуренцији девојчица, наша екипа била је у саставу: Јелена Миладиновић IV₃ и Мирјана Божиновић II₂.

У конкуренцији дечака нашу екипу чинили су Јован Милутиновић III₆ и Слађан Јовановић III₇.

Девојке су заузеле друго место. У финалу су изгубиле од Медицинске школе из Зајечара, резултатом 2:1. Победника су, у неизвесној и занимљивој борби, одлучили дублови.

Дечаци нису имали среће на жребању, јер су извукли објективно најбољу екипу средње школе „Бранислав Нушић” из Сокобање и изгубили са 2:0. На крају су заузели треће место.

У појединачној конкуренцији Јелена Миладиновић је заузела друго место и за длаку јој је измакао плас-

ман на Републичко такмичење. Остаје жал за Републичким такмичењем, јер су и женска екипа и Јелена биле веома близу великог успеха.

*Владан Цвејић,
наставник физичког васпитања*

„Идеја”, лист ученика и наставника Техничке школе, 19350 Књажевац, Карађорђева 52, тел: 019 731 054;
<http://tehnickaskolaknjazevac.wordpress.com>, tehnkjaz@gmail.com;

за издавача: Љиљана Жикић, директор; одговорни уредник: Драгана Цвејић Вукић, наставник српског језика и књижевности; сарадници: Бојан Ристић и Јелена Милошевић, наставници српског језика и књижевности; технички уредник: Ненад Цорел; штампана: ГИП „Тимок” ДОО, Књажевац

Пред свој десети рођендан, и јубиларни 20. број, који ће прославити 27. јануара, наш школски лист „Идеја” награђен је престижном другом наградом на конкурс за најбоље основношколске и средњошколске листове и часописе у организацији Друштва за српски језик и књижевност Србије и часописа „Свет речи” и Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Најбољим школским редакцијама дипломе и награде у књигама свечано су додељене у оквиру 56. Републичког зимског семинара за наставнике и професоре српског језика и књижевности, у Сали хероја Филолошког факултета у Београду, 15. јануара 2015. године. Додели награде присуствовали су наставници српског језика и књижевности Драгана Цвејић Вукић, Јелена Милошевић Петровић и Бојан Ристић.

